

Službeni list

Europske unije

C 26



Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 58.

26. siječnja 2015.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2015/C 026/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2015/C 026/02	Spojeni predmeti C-103/12 i C-165/12: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. studenoga 2014. – Europski parlament (C-103/12) i Europska komisija (C-165/12) protiv Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Odluka 2012/19/EU — Pravna osnova — Članak 43. stavci 2. i 3. UFEU-a — Bilateralni sporazum kojim se odobrava iskorištavanje viška dopustivog ulova — Izbor zainteresirane treće zemlje kojoj Unija odobrava iskorištavanje živih bogatstava — Isključivi gospodarski pojas — Politička odluka — Utvrđivanje ribolovnih mogućnosti)	2
2015/C 026/03	Spojeni predmeti C-22/13, C-61/13 do C-63/13 i C-418/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 26. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Napoli, Corte costituzionale – Italija) – Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13) protiv Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Fortuna Russo protiv Comune di Napoli (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari protiv Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13) (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Okvirni sporazum ETUC, UNICE i CEEP o radu na određeno vrijeme — Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme — Nastava — Javni sektor — Zamjena raspoloživih i slobodnih radnih mjesta do dovršetka postupaka natječaja — Članak 5. stavak 1. — Mjere za sprječavanje zloupotrebe ugovora na određeno vrijeme — Pojam 'objektivnih razloga' koji opravdavaju takve ugovore — Sankcije — Zabrana promjene u radni odnos na neodređeno vrijeme — Nepostojanje prava na naknadu štete).	3

2015/C 026/04	Predmet C-66/13: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Green Network SpA protiv Autorità per l'energia elettrica e il gas (Prethodni postupak — Nacionalni program potpore potrošnji električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije — Obveza proizvođača i uvoznika električne energije da u nacionalnu mrežu unesu određenu količinu električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije ili da kupe „zelene certifikate“ kod nadležnog tijela — Dokaz navedenog unosa u obliku predočavanja certifikata kojima se potvrđuje da proizvedena ili uvezena električna energija potječe iz obnovljivih izvora — Prihvaćanje certifikata izdanih u trećoj državi koje je uvjetovano sklapanjem bilateralnog sporazuma između dotične treće države i dotične države članice ili sklapanjem sporazuma između operatora nacionalne mreže iz te države članice i analognog tijela treće države — Direktiva 2001/77/EZ — Vanjska nadležnost Zajednice — Lojalna suradnja)	4
2015/C 026/05	Predmet C-310/13: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 20. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Bundesgerichtshof – Njemačka) – Novo Nordisk Pharma GmbH protiv S (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 85/374/EEZ — Zaštita potrošača — Odgovornost za neispravne proizvode — Područje primjene direktive ratione materiae — Posebni sustavi odgovornosti koji su postojali na datum priopćenja direktive — Dopuštenost nacionalnog sustava odgovornosti koji dopušta pribavljanje podataka o neželjenim učincima farmaceutskih proizvoda)	5
2015/C 026/06	Predmet C-356/13: Presuda Suda (deveto vijeće) od 20. studenoga 2014. – Europska komisija protiv Republike Poljske (Povreda obveze države članice — Direktiva 91/676/EEZ — Zaštita voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora — Nedostatno određivanje onečišćenih voda i voda kojima prijeti onečišćenje — Nedostatno određivanje ranjivih zona — Programi djelovanja — Nepotpune mjere)	5
2015/C 026/07	Predmet C-404/13: Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev: ClientEarth protiv The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Kvaliteta zraka — Direktiva 2008/50/EZ — Granične vrijednosti za dušikov dioksid — Obveza da se uz zahtjev za odgodu krajnjeg roka dostavi plan za kvalitetu zraka — Sankcije)	6
2015/C 026/08	Spojeni predmeti C-581/13 P i C-582/13 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. studenoga 2014. – Intra-Press protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Golden Balls Ltd („Žalba — Žig Zajednice — Uredba (EZ) br° 40/94 — Članak 8. stavak 1. točka (b) — Članak 8. stavak 5. — Verbalni žig GOLDEN BALLS — Prigovor nositelja ranijeg verbalnog žiga Zajednice BALLON D'OR — Relevantna javnost — Sličnost znakova — Vjerojatnost dovođenja u zabludu”)	7
2015/C 026/09	Predmet C-666/13: Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – Rohm Semiconductor GmbH protiv Hauptzollamt Krefeld (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Tarifno razvrstavanje — Zajednička carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Tarifni brojevi 8541 i 8543 — Moduli za prijenos i prijem podataka na kratkoj udaljenosti — Tarifni podbrojevi 8543 89 95 i 8543 90 80 — Pojam ‘dijelovi strojeva i električnih aparata’)	7
2015/C 026/10	Predmet C-40/14: Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon protiv Utopia SARL (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Oslobodenje od carine — Posebno pripremljene životinje za laboratorijsku uporabu — Javna ili privatna ustanova s odobrenjem — Uvoznik čiji su klijenti takve ustanove — Materijali za pakiranje ili spremnici za pakiranje — Kavezi koji služe za prijevoz životinja)	8

2015/C 026/11	Predmet C-487/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2014. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – SC Total Waste Recycling SRL protiv Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség	9
2015/C 026/12	Predmet C-488/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2014. uputio Curtea de Apel Oradea (Rumunjska) – SC Max Boegl România SRL și alții protiv RA Aeroportul Oradea și alții	10
2015/C 026/13	Predmet C-489/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2014. uputio High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Ujedinjena Kraljevina) – A protiv B	10
2015/C 026/14	Predmet C-491/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2014. uputio Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid (Španjolska) – Rossa dels Vents Assessoria S.L. protiv U Hostels Albergues Juveniles S.L.	11
2015/C 026/15	Predmet C-495/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2014. uputio Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Italija) – Antonio Tita i dr. protiv Ministero della Giustizia i dr. .	12
2015/C 026/16	Predmet C-499/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2014. uputio Hof van Cassatie van België (Belgija) – VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert protiv Belgische Staat.	12
2015/C 026/17	Predmet C-502/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2014. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Buzzi Unicem SpA i dr. protiv Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i dr.	13
2015/C 026/18	Predmet C-509/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenog 2014. uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco, Sala de lo Social (Španjolska) – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) protiv Luisa Aire Pascuala i drugih	14
2015/C 026/19	Predmet C-514/14 P: Žalba koju je 14. studenoga 2014. podnio Éditions Odile Jacob SAS protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) donesene 5. rujna 2014. u predmetu T-471/11, Odile Jacob protiv Komisije	14
2015/C 026/20	Predmet C-517/14 P: Žalba koju je 3. rujna 2014. podnio Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 17. studenoga 2014. u predmetu T-112/11, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. protiv Europske komisije	15
2015/C 026/21	Predmet C-524/14 P: Žalba koju je 9. rujna 2014. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (treće vijeće) donesene 20. studenoga 2014. u predmetu T-461/12, Hansestadt Lübeck protiv Europske komisije	16
2015/C 026/22	Predmet C-527/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2014. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) – Ukamaka Mary Jecinta Oruche i Nzubechukwu Emmanuel Oruche protiv Savezne Republike Njemačke	19
2015/C 026/23	Predmet C-530/14 P: Žalba koju je 21. studenoga 2014. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) donesene 11. rujna 2014. u predmetu T-425/11, Grčka protiv Komisije . .	19
2015/C 026/24	Predmet C-535/14 P: Žalba koju je 24. studenoga 2014. podnio Vadzim Ipatau protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) donesene 23. rujna 2014. u predmetu T-646/11, Ipatau protiv Vijeća.	20
2015/C 026/25	Predmet C-539/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2014. uputio Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Castellón (Španjolska) – Juan Carlos Sánchez Morcillo i María del Carmen Abril García protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	21

2015/C 026/26	Predmet C-540/14 P: Žalba koju je 26. rujna 2014. podnio DK Recycling und Roheisen GmbH protiv presude Općeg suda (peto vijeće) donesene 27. studenoga 2014. u predmetu T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH protiv Europske komisije	21
2015/C 026/27	Predmet C-551/14 P: Žalba koju je 2. prosinca 2014. podnio Arctic Paper Mochenwangen GmbH protiv presude Općeg suda (peto vijeće) donesene 26. rujna 2014. u predmetu T-634/13, Arctic Paper Mochenwangen GmbH protiv Europske komisije	22
Opći sud		
2015/C 026/28	Predmet T-57/11: Presuda Općeg suda od 3. prosinca 2014. – Castelnou Energía protiv Komisije („Državne potpore — Električna energija — Naknada dodatnih troškova proizvodnje — Obveza pružanja javne usluge proizvodnje određenih količina električne energije iz domaćeg ugljena — Mehanizam prvenstvenog dispečiranja — Odluka o neospornosti — Odluka kojom se utvrđuje da je potpora spojiva s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Osobni utjecaj — Znatan utjecaj na konkurentnost — Dopuštenost — Izostanak otvaranja službenog istražnog postupka — Ozbiljne poteškoće — Usluga od općeg gospodarskog interesa — Sigurnost opskrbe električnom energijom — Članak 11. stavak 4. Direktive 2003/54/EZ — Slobodno kretanje robe — Zaštita okoliša — Direktiva 2003/87/EZ”)	24
2015/C 026/29	Predmet T-661/11: Presuda Općeg suda od 2. prosinca 2014. – Italija protiv Komisije (EFSJP — Komponenta za jamstva — EFJP i EPFRR — Izdaci koji su isključeni iz financiranja — Mliječni proizvodi — Namjenski prihodi — Ključne kontrole — Zakašnjenje — Paušalni financijski ispravak — Pravni temelj — Članak 53. Uredbe (EZ) br. 1605/2002 — Ponavljanje)	25
2015/C 026/30	Predmet T-75/13: Presuda Općeg suda od 2. prosinca 2014. – Boehringer Ingelheim Pharma protiv OHIM-a – Nepentes Pharma (Momarid) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice Momarid — Raniji žig zajednice LONARID — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Relevantna javnost — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)	25
2015/C 026/31	Predmet T-272/13: Presuda Općeg suda od 3. prosinca 2014. – Max Mara Fashion Group protiv OHIM-a – Mackays Stores (M&Co.) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice M&Co. — Raniji figurativni žigovi Zajednice i raniji nacionalni figurativni žig MAX&Co. — Raniji nacionalni verbalni žig MAX&CO. — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	26
2015/C 026/32	Spojeni predmeti T-494/13 i T-495/13: Presuda Općeg suda od 4. prosinca 2014. – Sales & Solutions protiv OHIM-a – Inceda (WATT i WATT) („Žig Zajednice — Postupak za proglašenje ništavosti — Figurativni žig Zajednice WATT i verbalni žig Zajednice WATT — Apsolutni razlog za odbijanje — Deskriptivni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	27
2015/C 026/33	Predmet T-595/13: Presuda Općeg suda od 4. prosinca 2014. – BSH protiv OHIM-a – LG Electronics (<i>compressor technology</i>) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice compressor technology — Raniji nacionalni verbalni žigovi KOMPRESSOR — Relativni razlog odbijanja — Djelomično odbijanje registracije — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	27
2015/C 026/34	Predmet T-289/13: Rješenje Općeg suda od 10. studenoga 2014. – Ledra Advertising protiv Komisije i ESB-a („Tužba radi poništenja i naknade troškova — Program potpore stabilnosti Cipra — Protokol Sporazumu o politici specifične ekonomske usklađenosti, sklopljenom između Republike Cipar i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Djelomično nedopuštena i djelomično očito pravno potpuno neutemeljena tužba”)	28

2015/C 026/35	Predmet T-290/13: Rješenje Općeg suda od 10. studenoga 2014. – CMBG protiv Komisije i ESB-a („Tužba za poništenje i naknadu štete — Program potpore za stabilnost Cipra — Memorandum o razumijevanju o posebnom uvjetovanju gospodarske politike, sklopljen između Republike Cipra i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Tužba dijelom nedopuštena, a dijelom očito pravno neosnovana”)	29
2015/C 026/36	Predmet T-291/13: Rješenje Općeg suda od 10. studenoga 2014. – Eleftheriou i Papachristofi protiv Komisije i ESB-a („Tužba radi poništenja i naknade troškova — Program potpore stabilnosti Cipra — Protokol Sporazumu o politici specifične ekonomske usklađenosti, sklopljenom između Republike Cipar i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Djelomično nedopuštena i djelomično očito pravno potpuno neutemeljena tužba”)	29
2015/C 026/37	Predmet T-292/13: Rješenje Općeg suda od 10. studenog 2014. – Evangelou protiv Komisije i ESB-a („Tužba za poništenje i naknadu štete — Program potpore za stabilnost Cipra — Memorandum o razumijevanju o posebnom uvjetovanju gospodarske politike, sklopljen između Republike Cipra i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Tužba dijelom nedopuštena, a dijelom očito pravno neosnovana”)	30
2015/C 026/38	Predmet T-293/13: Rješenje Općeg suda od 10. studenoga 2014. – Theophilou protiv Komisije („Tužba radi poništenja i naknade troškova — Program potpore stabilnosti Cipra — Protokol Sporazumu o politici specifične ekonomske usklađenosti, sklopljenom između Republike Cipar i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Djelomično nedopuštena i djelomično očito pravno potpuno neutemeljena tužba”)	31
2015/C 026/39	Predmet T-294/13: Rješenje Općeg suda od 10. studenog 2014. – Fialtor protiv Komisije i ESB-s („Tužba za poništenje i naknadu štete — Program potpore za stabilnost Cipra — Memorandum o razumijevanju o posebnom uvjetovanju gospodarske politike, sklopljen između Republike Cipra i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Tužba dijelom nedopuštena, a dijelom očito pravno neosnovana”)	31
2015/C 026/40	Predmet T-298/13: Rješenje Općeg suda od 11. studenoga 2014. – LemonAid Beverages protiv OHIM-a – Pret a Manger (Europe) (Lemonaid) („Žig Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Povlačenje zahtjeva za proglašenje ništavosti — Obustava postupka”)	32
2015/C 026/41	Predmet T-320/13: Rješenje Općeg suda od 10. studenog 2014. – DelSolar (Wujiang) protiv Komisije („Damping — Uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i njihovih ključnih sastavnih dijelova (npr. ćelija i poluvodičkih pločica) podrijetlom ili poslanih iz Kine — Privremena antidampinška pristojba — Obustava postupka”)	33
2015/C 026/42	Predmet T-125/14: Rješenje Općeg suda od 21. listopada 2014. – Gappol Marzena Porczyńska protiv OHIM-a– Gap (ITM) (GAPPol) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Proglašavanje pobijane odluke ništavom — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka”)	33
2015/C 026/43	Predmet T-674/14 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 27. studenoga 2014. – SEA protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Obveza povrata potpore koju je javni operator zračne luke dodijelio u korist društva kćeri zaduženog za usluge upravljanja — Likvidacija spomenutog društva — Osnivanje novog društva zaduženog za usluge upravljanja — Odluka Komisije o pokretanju formalnog postupka ispitivanja u vezi s državnim potporama radi ispitivanja postoji li ekonomska kontinuiranost između dvaju društava — Zahtjev za odgodu izvršenja — Očita nedopuštenost glavne tužbe — Nedopuštenost — Nedostatak hitnosti”)	34

2015/C 026/44	Predmet T-688/14 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 28. studenoga 2014. – Airport Handling protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Obveza povrata potpore koju je javni operator zračne luke dodijelio u korist društva kćeri zaduženog za usluge upravljanja — Likvidacija spomenutog društva — Osnivanje novog društva zaduženog za usluge upravljanja — Odluka Komisije o pokretanju formalnog postupka ispitivanja u vezi s državnim potporama radi ispitivanja postoji li gospodarski kontinuitet između dvaju društava — Zahtjev za odgodu izvršenja — Očita nedopuštenost glavne tužbe — Nedopuštenost — Nedostatak hitnosti”).	35
2015/C 026/45	Predmet T-703/14 R: Rješenje suca zaduženog za postupke privremene pravne zaštite od 27. listopada 2014. – Diktyo Amyntikon Viomichanion Net protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Subvencije — Sedmi okvirni program za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007-2013) — Opomena dužniku čiji je adresat suugovaratelj — Zahtjev za odgodu izvršenja — Predmet na koji se ne mogu primijeniti privremene mjere”).	35
2015/C 026/46	Predmet T-750/14: Tužba podnesena 6. studenoga 2014. – Segimerus protiv OHIM-a – Ergo Versicherungsgruppe (ELGO)	36
2015/C 026/47	Predmet T-753/14: Tužba podnesena 14. studenoga 2014. – Ice Mountain Ibiza protiv OHIM-a – Etyam („ocean beach club ibiza”)	36
2015/C 026/48	Predmet T-755/14: Tužba podnesena 14. studenoga 2014. – Herbert Smith Freehills protiv Komisije	37
2015/C 026/49	Predmet T-764/14: Tužba podnesena 14. studenoga 2014. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki protiv Komisije.	38
2015/C 026/50	Predmet T-770/14: Tužba podnesena 21. studenoga 2014. – Italija protiv Komisije	39
2015/C 026/51	Predmet T-774/14: Tužba podnesena 17. studenoga 2014. – Ica Foods protiv OHIM-a – San Lucio (GROK)	40
2015/C 026/52	Predmet T-777/14: Tužba podnesena 26. studenoga 2014. – Fon Wireless protiv OHIM-a – Henniger (NEOFON – FON ET AL.)	41
2015/C 026/53	Predmet T-778/14: Tužba podnesena 26. studenoga 2014. – Ugly protiv OHIM-a – Group Lottuss (COYOTE UGLY)	41
2015/C 026/54	Predmet T-781/14: Tužba podnesena 20. studenoga 2014. – TVR Automotive protiv OHIM-a – Cardoni (TVR ENGINEERING)	42

Službenički sud

2015/C 026/55	Predmet F-4/13: Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 8. prosinca 2014. – Cwik protiv Komisije (javna služba — Dužnosnici — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni — Ocjenjivanje za razdoblje od 1995. do 1997. — Izvršenje presude Prvostupanjskog suda — Zahtjev za poništenje izvješća o ocjeni — Neobraćanje zajedničkom odboru za ocjenjivanje — Zakašnjenje u donošenju izvješća o ocjeni — Tužba za naknadu štete).	43
2015/C 026/56	Predmet F-109/13: Presuda Službeničkog suda (treće vijeće) od 3. prosinca 2014. – DG protiv ENISA-e (javna služba — Privremeno osoblje — Raskid ugovora — Odsutnost obrazloženja — Nepoštovanje postupka ocjenjivanja — Očita pogreška u ocjeni)	43
2015/C 026/57	Predmet F-110/13: Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 2. prosinca 2014. – Migliore protiv Komisije (Napredovanje — Postupak certifikacije — Vježba 2013 — Isključenje tužitelja s konačne liste dužnosnika koji su ovlašteni pohađati program osposobljavanja — Članak 45.a Pravilnika).	44

2015/C 026/58	Predmet F-142/11 DEP: Rješenje Službeničkog suda (prvo vijeće) od 2. prosinca 2014. – Erik Simpson protiv Vijeća (Javna služba — Postupak — Naknada troškova)	45
2015/C 026/59	Predmet F-106/14: Tužba podnesena 9. listopada 2014. – ZZ protiv Komisije	45
2015/C 026/60	Predmet F-108/14: Tužba podnesena 10. listopada 2014. – ZZ protiv Komisije	46
2015/C 026/61	Predmet F-110/14: Tužba podnesena 15. listopada 2014. – ZZ protiv Komisije	46
2015/C 026/62	Predmet F-112/14: Tužba podnesena 17. listopada 2014. – ZZ i drugi protiv Komisije	47
2015/C 026/63	Predmet F-116/14: Tužba podnesena 23. listopada 2014. – ZZ protiv Komisije	47
2015/C 026/64	Predmet F-118/14: Tužba podnesena 23. listopada 2014. – ZZ protiv Vijeća	48

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2015/C 026/01)

Posljednja objava

SL C 16, 19.1.2015.

Prethodne objave

SL C 7, 12.1.2015.

SL C 462, 22.12.2014.

SL C 448, 15.12.2014.

SL C 439, 8.12.2014.

SL C 431, 1.12.2014.

SL C 421, 24.11.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. studenoga 2014. – Europski parlament (C-103/12) i Europska komisija (C-165/12) protiv Vijeća Europske unije

(Spojeni predmeti C-103/12 i C-165/12) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje — Odluka 2012/19/EU — Pravna osnova — Članak 43. stavci 2. i 3. UFEU-a — Bilateralni sporazum kojim se odobrava iskorištavanje viška dopustivog ulova — Izbor zainteresirane treće zemlje kojoj Unija odobrava iskorištavanje živih bogatstava — Isključivi gospodarski pojas — Politička odluka — Utvrđivanje ribolovnih mogućnosti)

(2015/C 026/02)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Europski parlament (zastupnici: L.G. Knudsen, I. Liukkonen i I. Díez Parra, agenti) (C-103/12) i Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet i E. Paasivirta, agenti) (C-165/12)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Westerhof Löfflerová i A. de Gregorio Merino, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, E. Ruffer i D. Hadroušek, agenti), Kraljevina Španjolska (zastupnik: N. Díaz Abad, agent), Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, agenti), Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna i M. Szpunar, agenti)

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća 2012/19/EU od 16. prosinca 2011. o odobrenju, u ime Europske unije, Izjave o odobrenju ribolovnih mogućnosti ribarskim plovilima koja plove pod zastavom Bolivarske Republike Venezuele u isključivom gospodarskom pojasu uz obalu Francuske Gvajane.
2. Održavaju se na snazi učinci Odluke 2012/19/EU do stupanja na snagu, u razumnom roku nakon proglašenja ove presude, nove odluke utemeljene na prikladnoj pravnoj osnovi, to jest na članku 43. stavku 2., u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (a) podtočkom (v) UFEU-a.
3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.
4. Češka Republika, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika i Republika Poljska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 157, 2.6.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 26. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Napoli, Corte costituzionale – Italija) – Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13) protiv Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Fortuna Russo protiv Comune di Napoli (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari protiv Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13)

(Spojeni predmeti C-22/13, C-61/13 do C-63/13 i C-418/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Okvirni sporazum ETUC, UNICE i CEEP o radu na određeno vrijeme — Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme — Nastava — Javni sektor — Zamjena raspoloživih i slobodnih radnih mjesta do dovršetka postupaka natječaja — Članak 5. stavak 1. — Mjere za sprječavanje zloupotrebe ugovora na određeno vrijeme — Pojam 'objektivnih razloga' koji opravdavaju takve ugovore — Sankcije — Zabrana promjene u radni odnos na neodređeno vrijeme — Nepostojanje prava na naknadu štete)

(2015/C 026/03)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Napoli, Corte costituzionale

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13), Fortuna Russo (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari (C-418/13)

Tuženici: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-22/13, C-61/13, C-62/13), Comune di Napoli (C-63/13), Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13)

uz sudjelovanje: Federazione Gilda-Unams, Federazione Lavoratori della Conoscenza (FLC CGIL), Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), C-22/13, C-61/13 do C-62/13

Izreka

Članak 5. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, koji je zaključen 18. ožujka 1999. i koji se nalazi u Prilogu Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP treba tumačiti u smislu da je on u suprotnosti s nacionalnim pravnim propisom kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku koji u očekivanju dovršetka postupaka natječaja za zapošljavanje za stalno osoblja u školama kojima upravlja država dopušta obnavljanje ugovora o radu na određeno vrijeme radi popunjavanja raspoloživih i slobodnih radnih mjesta nastavnika te administrativnog, tehničkog i pomoćnog osoblja a da pritom ne navodi konkretne rokove za dovršetak tih postupaka natječaja te isključuje bilo kakvu mogućnost da ti nastavnici i osoblje dobiju naknadu štete koja im eventualno nastane zbog takvog obnavljanja. Naime, čini se da taj pravni propis, uz pridržaj provjere koju će obaviti sudovi koji su uputili zahtjeve, s jedne strane, ne omogućuje utvrđivanje objektivnih i transparentnih mjerila u svrhu provjere je li obnavljanje navedenih ugovora stvarno potrebno, je li ono primjereno za postizanje traženog cilja i nužno u tu svrhu i, s druge strane, ne sadrži nikakvu drugu mjeru kojom se sprječava ili sankcionira zlouporaba uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme.

⁽¹⁾ SL C 86 23.3.2013.
SL C 141, 18.5.2013.
SL C 313, 26.10.2013.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Green Network SpA protiv Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Predmet C-66/13) ⁽¹⁾

(Prethodni postupak — Nacionalni program potpore potrošnji električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije — Obveza proizvođača i uvoznika električne energije da u nacionalnu mrežu unesu određenu količinu električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije ili da kupe „zelene certifikate” kod nadležnog tijela — Dokaz navedenog unosa u obliku predočavanja certifikata kojima se potvrđuje da proizvedena ili uvezena električna energija potječe iz obnovljivih izvora — Prihvaćanje certifikata izdanih u trećoj državi koje je uvjetovano sklapanjem bilateralnog sporazuma između dotične treće države i dotične države članice ili sklapanjem sporazuma između operatora nacionalne mreže iz te države članice i analognog tijela treće države — Direktiva 2001/77/EZ — Vanjska nadležnost Zajednice — Lojalna suradnja)

(2015/C 026/04)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Green Network SpA

Tuženik: Autorità per l'energia elettrica e il gas

uz sudjelovanje: Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Izreka

1. Ugovor o EZ-u treba tumačiti na način da – imajući u vidu odredbe Direktive 2001/77/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o promicanju električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije na unutarnjem tržištu električne energije – Europska zajednica raspolaže isključivom vanjskom nadležnošću koja se protivi nacionalnoj odredbi kakva je ona iz glavnog postupka, koja predviđa dodjelu oslobođenja od obveze stjecanja zelenih certifikata zbog unosa električne energije uvezene iz treće države na nacionalno potrošačko tržište uz uvjet prethodnog sklapanja sporazuma između dotične države članice i dotične treće države, kojim se jamči da je tako uvezena električna energija proizvedena iz obnovljivih izvora energije, a prema modalitetima identičnima onima koje predviđa članak 5. navedene direktive.
2. Pravo Unije protivi se tome da nacionalni sud – nakon što je otklonio primjenu nacionalne odredbe kao što je ona navedena u točki 1. izreke ove presude zbog njezine neusklađenosti s pravom Unije – tu odredbu zamijeni ranijom, u osnovi analognom, nacionalnom odredbom, koja predviđa dodjelu oslobođenja od obveze stjecanja zelenih certifikata zbog unosa električne energije uvezene iz treće države na nacionalno potrošačko tržište, uz uvjet prethodnog sklapanja između operatora nacionalne mreže i analognog lokalnog tijela dotične treće države sporazuma kojim se utvrđuju modaliteti provjere nužni za potvrđivanje da tako uvezena električna energija potječe iz obnovljivih izvora energije.

⁽¹⁾ SL C 147, 25.5.2013.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 20. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku
Bundesgerichtshof – Njemačka) – Novo Nordisk Pharma GmbH protiv S**

(Predmet C-310/13) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 85/374/EEZ — Zaštita potrošača — Odgovornost za
neispravne proizvode — Područje primjene direktive *ratione materiae* — Posebni sustavi odgovornosti koji
su postojali na datum priopćenja direktive — Dopuštenost nacionalnog sustava odgovornosti koji dopušta
pribavljanje podataka o neželjenim učincima farmaceutskih proizvoda)**

(2015/C 026/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Novo Nordisk Pharma GmbH

Tuženik: S

Izreka

Direktiva Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode, kako je izmijenjena Direktivom 1999/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 1999., treba se tumačiti u smislu da se ne protivi nacionalnom propisu, kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji uspostavlja poseban sustav odgovornosti u smislu članka 13. te direktive, koji predviđa, nakon izmjene tog propisa nakon datuma priopćenja te direktive dotičnoj državi članici, da potrošač ima pravo tražiti od proizvođača farmaceutskog proizvoda podatke o neželjenim učincima tog proizvoda.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 20. studenoga 2014. – Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-356/13) ⁽¹⁾

**(Povreda obveze države članice — Direktiva 91/676/EEZ — Zaštita voda od onečišćenja uzrokovano
nitratima iz poljoprivrednih izvora — Nedostatno određivanje onečišćenih voda i voda kojima prijeti
onečišćenje — Nedostatno određivanje ranjivih zona — Programi djelovanja — Nepotpune mjere)**

(2015/C 026/06)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Manhaeve i K. Herrmann, agenti)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Izreka

1. Republika Poljska nije ispunila svoje obveze iz članka 3. Direktive 91/676, u vezi s njezinim Prilogom I, i članka 5. navedene direktive, u vezi s njezinim Prilogom II A točkom 2. kao i Prilogom III stavkom 1. točkom 1., jer nije u dovoljnoj mjeri odredila vode kojima prijeti onečišćenje uzrokovano nitratima iz poljoprivrednih izvora, niti je u dovoljnoj mjeri odredila ranjive zone te je usvojila programe djelovanja, kako je predviđeno člankom 5. Direktive Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovano nitratima iz poljoprivrednih izvora, koji uključuju mjere koje nisu u skladu s tom direktivom.

2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Republici Poljskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev: ClientEarth protiv The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Predmet C-404/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Kvaliteta zraka — Direktiva 2008/50/EZ — Granične vrijednosti za dušikov dioksid — Obveza da se uz zahtjev za odgodu krajnjeg roka dostavi plan za kvalitetu zraka — Sankcije)

(2015/C 026/07)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: The Queen, na zahtjev: ClientEarth

Tuženik: The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Izreka

1. Članak 22. stavak 1. Direktive 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu treba tumačiti na način da se, kako bi se do najviše pet godina mogao odgoditi rok određen tom direktivom za postizanje sukladnosti s graničnim vrijednostima za dušikov dioksid navedenima u njezinom Prilogu XI., državi članici nalaže podnošenje zahtjeva za odgodu i donošenje plana za kvalitetu zraka kada se objektivno čini, uzimajući u obzir postojeće informacije i bez obzira na provedbu odgovarajućih mjera za smanjenje onečišćenja, da se u navedenom roku neće moći postići sukladnost s tim vrijednostima u specifičnoj zoni ili aglomeraciji. Direktiva 2008/50 ne predviđa nikakvu iznimku od obveze koja proizlazi iz njezinog članka 22. stavka 1.
2. U slučaju kada se čini da se do dana 1. siječnja 2010. navedenog u Prilogu XI. u specifičnoj zoni ili aglomeraciji države članice ne može postići sukladnost s graničnim vrijednostima za dušikov dioksid utvrđenima u Prilogu XI. Direktivi 2008/50, a da ona nije zatražila odgodu toga krajnjeg roka u skladu s člankom 22. stavkom 1. Direktive 2008/50, izrada plana za kvalitetu zraka u skladu s člankom 23. stavkom 1. podstavkom 2. te direktive sama za sebe ne omogućuje zaključak da je ta država ipak ispunila obveze koje su joj nametnute na temelju članka 13. navedene direktive.
3. Kada država članica nije poštovala zahtjeve iz članka 13. stavka 1. podstavka 2. Direktive 2008/50, bez obzira na to što nije zatražila odgodu roka pod uvjetima predviđenima člankom 22. te direktive, na nadležnom je nacionalnom sudu pred kojim je eventualno pokrenut postupak da prema nacionalnom tijelu poduzme sve potrebne mjere, poput naloga, kako bi to tijelo donijelo plan koji zahtijeva navedena direktiva pod uvjetima koje ona predviđa.

⁽¹⁾ SL C 274, 21.9.2013.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. studenoga 2014. – Intra-Press protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Golden Balls Ltd

(Spojeni predmeti C-581/13 P i C-582/13 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Žig Zajednice — Uredba (EZ) br^o 40/94 — Članak 8. stavak 1. točka (b) — Članak 8. stavak 5. — Verbalni žig GOLDEN BALLS — Prigovor nositelja ranijeg verbalnog žiga Zajednice BALLON D'OR — Relevantna javnost — Sličnost znakova — Vjerojatnost dovođenja u zabludu”)

(2015/C 026/08)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Intra-Press (zastupnici: P. Péters, advocaat, T. de Haan, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent), Golden Balls Ltd (zastupnik: M. Edinborough, QC)

Izreka

1. Ukidaju se presude Općeg suda Europske unije Golden Balls/OHIM – Intra-Press (GOLDEN BALLS) (T-448/11, EU:T:2013:456) i Golden Balls/OHIM – Intra-Press (GOLDEN BALLS) (T-437/11, EU:T:2013:441) u mjeri u kojoj su njima odbijena dva zahtjeva za poništenje koja je podnijelo društvo Intra-Press SAS.
2. Žalbe se u preostalom dijelu odbijaju.
3. Točka 2. izreke odluke prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 22. lipnja 2011. (predmet R 1432/2010 – 1) i točka 2. izreke odluke prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (OHIM) od 26. svibnja 2011. (predmet R 1310/2010 – 1) proglašavaju se ništavima.
4. Intra-Press SAS, Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) i Golden Balls Ltd snose vlastite troškove postupka u prvom stupnju kao i troškove žalbenog postupka.

⁽¹⁾ SL C 24, 25.1.2014.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – Rohm Semiconductor GmbH protiv Hauptzollamt Krefeld

(Predmet C-666/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Tarifno razvrstavanje — Zajednička carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Tarifni brojevi 8541 i 8543 — Moduli za prijenos i prijem podataka na kratkoj udaljenosti — Tarifni podbrojevi 8543 89 95 i 8543 90 80 — Pojam ‘dijelovi strojeva i električnih aparata’)

(2015/C 026/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rohm Semiconductor GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Krefeld

Izreka

1. Kombinirana nomenklatura koja je sadržana u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1832/2002 od 1. kolovoza 2002. treba se tumačiti na način da se moduli, od kojih je svaki pojedinačno sastavljen od spoja jedne svjetleće diode, jedne fotoosjetljive diode i više drugih poluvodičkih elemenata i koji se mogu koristiti kao odašiljači/prijemnici putem infracrvenih zraka kada dobivaju napajanje od aparata u koje su ugrađeni, razvrstavaju u tarifni broj 8543 te nomenklature.
2. Kombiniranu nomenklaturu koja je sadržana u Prilogu I. Uredbi br. 2658/87, kako je izmijenjena Uredbom br. 1832/2002, treba tumačiti na način da moduli, poput onih o kojima se raspravlja u glavnom postupku, koji su ugrađeni u aparate za čiji mehanički ili električni rad nisu neophodni, ne predstavljaju dijelove u smislu podbroja 8543 90 80 te nomenklature, već se razvrstavaju u podbroj 8543 89 95 te nomenklature koji se odnosi na strojeve i druge električne aparate s posebnom funkcijom, a koji nisu navedeni ni uključeni drugdje u poglavlju 85. te nomenklature.

⁽¹⁾ SL C 85, 22.3.2014.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon protiv Utopia SARL

(Predmet C-40/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Oslobođenje od carine — Posebno pripremljene životinje za laboratorijsku uporabu — Javna ili privatna ustanova s odobrenjem — Uvoznik čiji su klijenti takve ustanove — Materijali za pakiranje ili spremnici za pakiranje — Kavezi koji služe za prijevoz životinja)

(2015/C 026/10)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon

Tuženik: Utopia SARL

Izreka

1. Članak 60. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 918/83 od 28. ožujka 1983. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici (SL L 105, str. 1.), kako je izmijenjena aktom o uvjetima pristupanja Europskoj uniji Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Mađarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Republike Slovačke te o izmjenama Ugovora na kojima se temelji Europska unija, treba tumačiti u smislu da, ako su životinje koje su posebno pripremljene za laboratorijsku uporabu, koje uvoznik uveze na područje Europske unije, namijenjene za javne ili privatne ustanove čija je glavna djelatnost obrazovanje ili znanstveno istraživanje, taj uvoznik, čak i kad nije takva ustanova, može biti oslobođen od carine koje određuje taj članak za takvu vrstu robe.

2. Opće pravilo 5 točku (b) Kombinirane nomenklature, sadržano u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1789/2003 od 11. rujna 2003., treba tumačiti u smislu da kavezi koji služe za prijevoz živih životinja namijenjenih laboratorijskoj istraživanju ne ulaze u kategoriju materijala za pakiranje ili spremnika za pakiranje koji se razvrstavaju s robom na koju se odnose.

(¹) SL C 102, 7.4.2014.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2014. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Mađarska) – SC Total Waste Recycling SRL protiv Országos Környezetvédelmi és
Természetvédelmi Főfelügyelőség**

(Predmet C-487/14)

(2015/C 026/11)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Total Waste Recycling SRL

Tuženik: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Prethodna pitanja

1. Treba li smatrati da se pošiljka otpada koja se otprema „na način koji nije bitno naveden u obavijesti” u smislu članka 2. točke 35. podtočke (d) Uredbe br. 1013/2006/EZ (¹) odnosi na prijevozna sredstva (cestom, željeznicom, zračnim, morskim ili riječnim putovima) kako su navedena u Prilogu I.A ili I.B navedene Uredbe?
2. Ako je došlo do bitne promjene u pojedinostima i/ili uvjetima otpreme za koju je dano odobrenje, ima li sukladno članku 17. stavku 1. Uredbe br. 1013/2006 neobavješćavanje nadležnih tijela za posljedicu da se smatra da se pošiljka otpada otprema „na način koji nije bitno naveden u obavijesti” u smislu članka 2. točke 35. podtočke (d) Uredbe i stoga nezakonitom?
3. Je li došlo do bitne izmjene u pojedinostima i/ili uvjetima otpreme za koju je dano odobrenje, u skladu s člankom 17. stavkom 1. Uredbe br. 1013/2006, kada utovar otpada uđe u državu provoza na graničnom prijelazu različitom od onog navedenog u odobrenju i obrascu obavijesti?
4. Ako treba smatrati nezakonitom pošiljkom otpada činjenicu da je utovar otpada ušao u državu provoza kroz granični prijelaz različit od onog navedenog u odobrenju ili obrascu obavijesti, može li se smatrati proporcionalnom novčana kazna izrečena iz tog razloga, a čiji iznos odgovara onome koji se nameće osobama koje nisu ispunile obvezu dobivanja odobrenja i podnošenja prethodne pisane obavijesti?

(¹) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2014. uputio Curtea de Apel Oradea (Rumunjska) –
SC Max Boegl România SRL și alții protiv RA Aeroportul Oradea și alții**

(Predmet C-488/14)

(2015/C 026/12)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Oradea

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA

Tuženici: RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft, SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA

Prethodno pitanje

Treba li članak 1. stavke 1., 2. i 3. Direktive Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima ⁽¹⁾ i članak 1. stavke 1., 2. i 3. Direktive Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru ⁽²⁾, kako su izmijenjeni Direktivom 2007/66/EZ ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi tumačiti na način da su im protivni propisi koji pravo na pravni lijek protiv odluka javnog naručitelja uvjetuje obvezom prethodnog polaganja „jamstva dobrog postupanja” poput onog predviđenog člancima 271. bis i 271. ter izvanredne uredbe vlade br. 34/2006?

⁽¹⁾ SL L 395, str. 33., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3.

⁽²⁾ SL L 76, str. 14., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 72.

⁽³⁾ Direktiva 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi (SL L 335, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 198.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2014. uputio High Court of Justice, Family Division
(England and Wales) (Ujedinjena Kraljevina) – A protiv B**

(Predmet C-489/14)

(2015/C 026/13)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A

Tuženik: B

Prethodna pitanja

1. Za potrebe tumačenja članka 19. stavka 1. i stavka 3. (¹), što znači pojam „utvrditi”, u okolnostima u kojima:

- a) tužitelj, u postupku pred sudom pred kojim je postupak započeo ranije („prvi postupak”), poslije prvog izbora suda ne poduzima gotovo nikakve radnje u prvom postupku, a osobito ne iznese prijedlog (*Assignation*) unutar zadanog prekluzivnog roka od podnošenja tužbe (*Requête*), zbog čega je 30 mjeseci nakon prvog ročišta obustavljen prvi postupak, a da pritom nije donesena meritorna odluka, zbog proteka vremena i u skladu s lokalnim (francuskim) pravom primjenjivim na prvi postupak;
- b) je prvi postupak, kao što je gore navedeno, obustavljen ubrzo (3 dana) nakon podnošenja tužbe pred sudom koji je kasnije započeo postupak („drugi postupak”) u Engleskoj, s posljedicom da ne postoji presuda u Francuskoj niti opasnost proturječnih odluka u prvom i drugom postupku; i
- c) bi tužitelj u prvom postupku, s obzirom na vremensku zonu Ujedinjene kraljevine, nakon završetka prvog postupka uvijek bio u mogućnosti u Francuskoj podnijeti tužbu radi razvoda braka prije tužitelja koji tužbu podnosi u Engleskoj?

2. Posebno, obuhvaća li pojam „utvrditi” dužnost tužitelja u prvom postupku da poduzme radnje kako bi prvi postupak napredovao, s dužnom pažnjom i dovoljno brzo kako bi se spor riješio (bilo putem suda ili sporazumno), ili tužitelj u prvom postupku, nakon što je uspostavio nadležnost na temelju članka 3. i članka 19. stavka 1., ne mora poduzimati nikakve bitne radnje radi rješavanja prvog postupka te je time slobodan dovesti do prekida drugog postupka i zaustaviti cijeli postupak bez izgleda za nastavak?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (SL L 338, str. 1.), (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2014. uputio Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid (Španjolska) – Rossa dels Vents Assessoria S.L. protiv U Hostels Albergues Juveniles S.L.

(Predmet C-491/14)

(2015/C 026/14)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rossa dels Vents Assessoria S.L.

Tuženik: U Hostels Albergues Juveniles S.L.

Prethodna pitanja

Treba li članak 5. stavak 1. Direktive 2008/95/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima tumačiti u smislu da se isključivo pravo nositelja žiga da trećoj strani u trgovačkom prometu zabrani uporabu znaka istovjetnog ili sličnog njegovom žigu proteže na trećeg nositelja kasnijeg žiga a da nije potrebno prethodno proglašenje tog potonjeg žiga ništavim?

(¹) SL L 299, str. 25. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2014. uputio Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Italija) – Antonio Tita i dr. protiv Ministero della Giustizia i dr.

(Predmet C-495/14)

(2015/C 026/15)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Tuženici: Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Prethodno pitanje

Jesu li načelima uspostavljenima Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. br. 2007/66/EZ ⁽¹⁾ i Direktivama Vijeća br. 89/665/EEZ ⁽²⁾ i br. 92/13/EEZ ⁽³⁾, u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi, protivni talijanski nacionalni propisi poput onih o jedinstvenoj pristojbi, iz članka 9., članka 13. stavaka 6-bis i 6-bis.1, članka 14. stavka 3-ter Predsjedničkog dekreta od 30.5.2002., br. 115 (kako je postupno mijenjan naknadnim zakonskim izmjenama) i iz članka 1. stavka 27. Zakona od 24.12.2012, br. 228, koji određuju povećane iznose jedinstvene pristojbe za pristup upravnim sudovima u području koje se odnosi na sklapanje ugovora o javnoj nabavi.

⁽¹⁾ Direktiva 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi (SL L 335, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str.198.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6, svezak 6, str.3.)

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (SL L 76, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6, svezak 10, str. 72.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2014. uputio Hof van Cassatie van België (Belgija) – VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert protiv Belgische Staat

(Predmet C-499/14)

(2015/C 026/16)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie van België

Stranke glavnog postupka

Žalitelji u kasacijskom postupku: VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert

Druge stranke u kasacijskom postupku: Belgische Staat

Prethodna pitanja

Jesu li setovi proizvoda pripremljeni u pakiranju za pojedinačnu prodaju koji se na carini prijavljuju u odvojenim pakiranjima jer za to postoji opravdanje, ali za koje je očito da čine cjelinu i da im je namjena da u maloprodaji čine ponudu kao cjelina, i onda setovi proizvoda pripremljeni u pakiranju za pojedinačnu prodaju u smislu pravila 3 (b) Općih pravila za tumačenje Kombinirane nomenklature u skladu s Prilogom I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 ⁽¹⁾ od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1214/2007 ⁽²⁾ od 20. rujna 2007., ako se proizvodi nakon prijave i u pogledu stavljanja na tržište u maloprodaji pakiraju zajedno?

⁽¹⁾ SL L 256, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.).

⁽²⁾ SL L 286, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2014. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Buzzi Unicem SpA i dr. protiv Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i dr.

(Predmet C-502/14)

(2015/C 026/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Buzzi Unicem SpA, Colacem SpA, Cogne Acciai Speciali SpA, Olon SpA, Laterlite SpA

Tuženici: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

Prethodna pitanja

1. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana zbog toga što se pri izračunu kvota koje treba besplatno dodijeliti, nije vodilo računa o postotku emisija povezanih sa sagorijevanjem otpadnog plina – ili plina koji je nusprodukt u proizvodnji čelika – niti o emisijama povezanim s topline proizvedenom kogeneracijom, čime je prekršen članak 290. UFEU-a i članak 10. a, stavci 1., 4. i 5. Direktive 2003/87/EZ ⁽¹⁾, prekoračenjem granica ovlasti dodijeljenih tom direktivom i postupanjem suprotno ciljevima Direktive (poticanje učinkovitijih energetske tehnologije i očuvanje zahtjeva gospodarskog razvoja i zapošljavanja)?
2. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana, s obzirom na načela Zajednice o korisnom učinku i proporcionalnosti iz članka 5. UFEU-a, jer je njome pogrešno utvrđena povreda legitimnih očekivanja društava tužitelja o održavanju iznosa preliminarno dodijeljenih kvota koje im pripadaju na temelju odredaba Direktive, čime je određeno oduzimanje gospodarske koristi povezane s tim dobrom?
3. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana zbog toga što se pri izračunu kvota koje treba besplatno dodijeliti, nije vodilo računa o emisijama postrojenja koja su ponovno ušla u područje primjene Direktive tek od 2013., jer su uključena u sistem ETS Direktivom 2009/29/EZ?
4. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem određuje međusektorski faktor korekcije, s obzirom na to da je odlukom, zbog nedostatka odgovarajućeg obrazloženja, prekršen članak 296. stavak 2. UFEU-a i čl. 41. Povelje iz Nice?

5. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem određuje međusektorski faktor korekcije, zbog kršenja postupovnih odredaba iz članka 10. a stavka 1. i 23. Direktive 2003/87/EZ?

(¹) Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenog 2014. uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco, Sala de lo Social (Španjolska) – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) protiv Luisa Aire Pascuala i drugih

(Predmet C-509/14)

(2015/C 026/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Druge stranke u postupku: Luis Aire Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios S.L. i FOGASA

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 1. stavku 1. podstavku (b) Direktive Vijeća 2001/23/EZ (¹) od 12. ožujka 2001., u vezi s njezinim člankom 4. stavkom 1., tumačenje španjolskih propisa kojima se provodi ta direktiva, a prema kojem ne postoji obveza subrogacije kada javno poduzeće koje pruža uslugu svojstvenu svojoj djelatnosti, a za što su mu potrebna značajna materijalna sredstva i što je prethodno činilo putem ugovora u kojem je obvezalo ugovaratelja da koristi vlastita materijalna sredstva, odluči ne produljiti ugovor nego izravno preuzeti njegovo izvršenje, koristeći se vlastitim osobljem i isključujući ono koje je koristio ugovaratelj, tako da se usluga nastavlja pružati bez drugih izmjena osim one koja proizlazi iz činjenice da djelatnost izvode drugi radnici, zaposleni kod drugog poslodavca?

(¹) Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL L 82, str. 16) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, glava 5., poglavlje 3., str. 151.)

Žalba koju je 14. studenoga 2014. podnio Éditions Odile Jacob SAS protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) donesene 5. rujna 2014. u predmetu T-471/11, Odile Jacob protiv Komisije

(Predmet C-514/14 P)

(2015/C 026/19)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Éditions Odile Jacob SAS (zastupnici: J.-F. Bellis, O. Fréget i L. Eskenazi, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Lagardère SCA, Wendel.

Žalbeni zahtjev

- proglasiti ovu žalbu dopuštenom i osnovanom;
- ukinuti presudu Općeg suda od 5. rujna 2014. u predmetu T-471/11, *Editions Odile Jacob SAS c. Commission européenne*, i odlučiti o predmetnom sporu;
- prihvatiti zahtjeve koje je žalitelj podnio u prvostupanjskom postupku i stoga ukinuti odluku br. SG-Greffe(2011) D/C (2011)3503 od 13. svibnja 2011., donesenu u predmetu COMP/M.2978 *Lagardère/Natexis/VUP* nakon presude Općeg suda od 13. rujna 2010. u predmetu T-452/04, *Editions Odile Jacob/Commission européenne*, a kojom je Komisija ponovno odobrila Wendela kao preuzimatelja imovine prenesene na temelju obveza iz Komisijine odluke od 7. siječnja 2004. kojom se o dopušta koncentracija Lagardère/Natexis/VUP;
- naložiti Europskoj Komisiji i intervenijentima snošenje troškova postupaka u oba stupnja, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite i ispravnog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj ističe tri žalbena razloga.

Kao prvo, žalitelj smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava, propustivši utvrditi da je Komisija povrijedila članak 266. UFEU-a i članak 47. Povelje o temeljnim pravima. Nedostatak koji je utjecao na zakonitost prve odluke o odobravanju također je doveo do nezakonitosti pobijane odluke, jer tom odlukom nisu otklonjeni negativni učinci nepostojanja neovisnosti mandatarata tijekom cijelog trajanja njegove misije. Slijedom toga, Komisijino usvajanje pobijane odluke predstavlja, prema mišljenju žalitelja, povredu pravila pravičnog suđenja i narušava učinkovitost sudskog nadzora njezinih akata.

Kao drugo, žalitelj smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da odluka o uvjetnom odobrenju može predstavljati zakonsku osnovu za novu odluku o odobrenju.

Naposljetku, žalitelj prigovara da je Opći sud nije poštovao zakonske kriterije za ocjenu neovisnosti cesionara prenesene imovine u odnosu na cedenta i počinio pogreške koje se tiču prava te iskrivio činjenice vezane uz tu ocjenu.

**Žalba koju je 3. rujna 2014. podnio Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. protiv
rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 17. studenoga 2014. u predmetu T-112/11, Schutzgemeinschaft
Milch und Milcherzeugnisse e.V. protiv Europske komisije**

(Predmet C-517/14 P)

(2015/C 026/20)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (zastupnici: M. Loschelder, V. Schoene, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Nizozemska, Nederlandse Zuivelorganisatie

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukinе pobijano rješenje i poništi Uredbu Komisije (EU) br. 1121/2010 od 2. prosinca 2010. o upisu naziva u registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla (Edam Holland (ZOZP)) ⁽¹⁾;

- podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka pred Općim sudom te žalbenog postupka pred Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Opći sud smatra da tužitelj nema pravni interes zbog toga što pobijana uredba sadrži objašnjenje da je „edam” generički naziv. Predmetni je izričaj u uredbi koja se odnosi na upis samo tautološki. Poništenje uredbе koja se odnosi na upis bi članovima, protivno mišljenju Općeg suda, dalo pravni interes za pokretanje postupka. Iz tog razloga je tužba dopuštena. Iz istog razloga je i osnovana. Naime, objašnjenje su odobrili nizozemski podnositelji zahtjeva. Stoga je Komisija počinila pogrešku jer unatoč tome nije uzela u obzir to objašnjenje.

Drugi žalbeni razlog: Žalitelj je tvrdio da su njegovi članovi u prošlosti u Nizozemsku dostavljali mlijeko koje se tamo smjelo i koje se tamo vjerojatno prerađivalo u gaudu ili edam. Opći sud nije zaključio da u tom slučaju postoji bilo kakav pravni interes. Naime, taj navod je u činjeničnom smislu netočan. Time je Opći sud iskrivio činjenice, jer je navod točan. Osim toga, tužitelj nije podnio svoj prigovor i tužbu u ime „proizvođača mlijeka”. I to je iskrivljavanje činjenica s obzirom na to da je žalba podnesena u ime članova tužitelja, zato što oni obrađuju to mlijeko (mlijeko koje se prodaje u Nizozemsku je obrađeno mlijeko) te trguju mlijekom ili sirom.

Treći žalbeni razlog: Opći sud smatra da odbijanje prigovora ne uspostavlja pravni interes tužitelja. U pravnom smislu prigovor nije podnio niti jedan od tužitelja, već Savezna Republika Njemačka. To ne bi bilo u skladu s pravnim temeljem u skladu s temeljnom Uredbom 510/2006 ⁽²⁾ te, protivno onome što Opći sud zaključuje, Opći sud još nije riješio to pitanje u odnosu na temeljnu uredbu. Između temeljne Uredbe 510/2006 i uredbе koja joj prethodi, Uredbe (EEZ) 2081/92 ⁽³⁾ postoje razlike koje Opći sud nije uzeo u obzir i koje dovode do toga da prema temeljnoj uredbi, u svakom slučaju, podnositelji prigovora kao što je tužitelj ističu svoje pravo na prigovor.

Četvrti žalbeni razlog: Opći sud je odbio navode tužitelja prema kojima plava zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla EU daje nizozemskim proizvođačima prednost u tržišnom natjecanju u odnosu na članove tužitelja. To nije točno. Prednost u tržišnom natjecanju postoji i ona uspostavlja pravni interes članova tužitelja za poništenje uredbе koja se odnosi na o upis.

⁽¹⁾ SL L 317, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 23., str. 92.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL L 93, str.12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 4., str. 184.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL L 208, str.1.)

Žalba koju je 9. rujna 2014. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (treće vijeće) donesene 20. studenoga 2014. u predmetu T-461/12, Hansestadt Lübeck protiv Europske komisije

(Predmet C-524/14 P)

(2015/C 026/21)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche, R. Sauer, agenti)

Druga stranka u postupku: Hansestadt Lübeck, prije Flughafen Lübeck GmbH

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- proglasi prvostupanjsku tužbu nedopuštenom;
- podredno: proglasi prvostupanjsku tužbu neutemeljenom;
- podredno: proglasi dio četvrtog tužbenog razloga neutemeljenim, na temelju prigovora zbog povrede čl. 107. st. 1. UFEU-a u odnosu na kriterij selektivnosti, i da predmet vrati na ponovno odlučivanje Općem sudu vezano za druge dijelove četvrtog tužbenog razloga te vezano za prvi do treći i peti tužbeni razlog;
- naloži tužitelju u prvostupanjskom postupku snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka odnosno, podredno, da u slučaju vraćanja na odlučivanje Općem sudu o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka odluči u konačnoj odluci.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti**Prvi žalbeni razlog: odluka se ne odnosi pojedinačno na tužitelja.**

Prema mišljenju Općeg suda, Hansestadt Lübeck u svojstvu je pravnog slijednika javnog poduzetnika koji je do 1. siječnja 2013. upravljao zračnom lukom Lübeck, pobijana odluka kojom je utvrđeno da je taj javni poduzetnik provodio svoje ovlasti pomoću državnih potpora koje su bile dodijeljene isključivo njemu odnosi se pojedinačno na tužitelja. Ovaj zaključak temelji se na sljedećem činjeničnom stanju: javni poduzetnik predlaže pravilnik o pristojbama upravnom tijelu u saveznoj državi, koje je ovlašteno taj pravilnik o pristojbama odobriti ili odbiti (točke 29. do 34. pobijane presude).

Prema mišljenju Komisije, Opći sud je doduše točno utvrdio činjenično stanje, ali je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je javnog poduzetnika koji je do 1. siječnja 2013. upravljao zračnom lukom Lübeck smatrao upravnim tijelom nadležnim za davanje odobrenja, koje je provodilo ovlasti koje su mu izričito povjerene. Prema sudskoj praksi Suda, kod ispitivanja odnosi li se odluka pojedinačno na tužitelja koji odobrava potporu u njegovom javnom ili privatnom svojstvu (kao što je javni poduzetnik koji je do 1. siječnja 2013. upravljao zračnom lukom Lübeck), odlučujuće je donosi li odluke o njegovom upravljanju i poslovnoj politici on sam ili država ⁽¹⁾. Činjenično stanje koje je utvrdio Opći sud pokazuje da je to ovlast države, i to zbog dva razloga. Pravilnik o pristojbi zahtijeva prethodno odobrenje upravnog tijela u saveznoj državi. Upravno tijelo je s druge strane vezano saveznim propisima o pristojbama za zračne luke. Stoga, sama činjenica da upravitelj zračne luke predlaže pravilnik o pristojbi ne znači i da on sam može odlučivati o vlastitom upravljanju i ciljevima koje taj pravilnik o pristojbi slijedi.

Opći sud je, utvrdivši da ovlast provođenja jednog od koraka koji prethodi dodjeljivanju potpore (u ovom slučaju predlaganja pravilnika o pristojbama upravnom tijelu) predstavlja provođenje vlastitih ovlasti u dodjeli potpora, počinio pogrešku koja se tiče prava jer je preširoko protumačio pojam „na kojeg se pojedinačno odnosi”.

Drugi žalbeni razlog: nedostatak pravnog interesa.

Prema mišljenju Općeg suda, Hansestadt Lübeck kao pravni slijednik javnog poduzetnika koji je do 1. siječnja 2013. upravljao zračnom lukom Lübeck ima pravni interes i nakon prodaje zračne luke Lübeck privatnom investitoru. Opći sud nije smatrao potrebnim utvrđivati je li obveza obustave dodjele potpora prestala 1. siječnja 2013. jer se pravilnikom o pristojbama više nisu dodjeljivale potpore, zbog toga što se nisu uplaćivala državna sredstva. Čak i da je tome tako, prema mišljenju Općeg suda žalitelj u prvom stupnju zadržava pravni interes, jer formalni ispitni postupak još nije završen i pobijana odluka stoga još ima pravne učinke.

Prvi argument Općeg suda je pogrešan, zato što pobijana odluka i u slučaju izostanka konačne odluke o završetku formalnog ispitnog postupka može izgubiti pravni učinak, koji je obveza obustave dodjele potpora, ako mjera potpore prestane iz razloga koji nisu vezani za formalni ispitni postupak (u ovom slučaju privatizaciju zračne luke).

Drugi argument Općeg suda protivan je sudskoj praksi, koja zahtijeva da već postoji stvarni interes. U ovom slučaju nije se ostvario rizik obustave mjere prije 1. siječnja 2013. jer je zračna luka privatizirana. Hansestadt Lübeck nije dokazao svoj interes da se održi tužba nakon privatizacije zračne luke.

Iz tih razloga je Opći sud pogrešno zaključio da tužitelj u prvom stupnju ima stvarni interes.

Treći žalbeni razlog: pogrešno tumačenje pojma selektivnosti u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

Kako bi se utvrdilo je li pravilnik o pristojbama nekog javnog poduzetnika selektivan, prema mišljenju Općeg suda potrebno je dokazati vrijedi li on bez diskriminacije za sve korisnike i potencijalne korisnike proizvoda ili usluga koje taj javni poduzetnik stavlja na raspolaganje (točka 53. presude).

Ovaj stav u oštroj je suprotnosti sa sudskom praksom Suda prema kojoj je mjera koja ne predstavlja opću mjeru fiskalne ili ekonomske politike ipak selektivna kada je namijenjena samo određenom gospodarskom sektoru ili samo određenom poduzetniku unutar tog sektora ⁽¹⁾. Sud je stoga odlučio da se može tvrditi da su povlaštene tarife koje javni poduzetnik utvrđuje za proizvode i usluge selektivne čak i kada ih mogu koristiti svi korisnici i potencijalni korisnici ⁽²⁾. Nezavisni odvjetnik Mengozzi je u svom mišljenju u predmetu Deutsche Lufthansa primijenio tu sudsku praksu na situaciju koja odgovara upravo ovom slučaju, točnije na pravilnik o pristojbama jedne zračne luke s popustima za određene velike korisnike, te je potvrdio selektivnost te mjere ⁽³⁾.

Četvrti žalbeni razlog: nedostatno i proturječno obrazloženje

Obrazloženje Općeg suda je manjkavo. Prije svega, nedostaje značajan dio testa selektivnosti, to jest utvrđivanje ciljeva koje slijedi pravilnik o pristojbama. Naime, mora se ustanoviti koji se poduzetnici nalaze u usporedivom pravnom i činjeničnom položaju s obzirom na taj sustav. Kao drugo, obrazloženje Općeg suda je proturječno, jer prvo primjenjuje sudsku praksu o selektivnosti fiskalnih mjera (točke 51. i 53. pobijane presude) te potom utvrđuje da ta praksa nije relevantna (točka 57. pobijane presude).

Peti žalbeni razlog: pogrešna primjena strogog mjerila sudskog nadzora nad odlukom o pokretanju postupka.

Iako je Opći sud naveo ispravan pravni kriterij, ipak u svom obrazloženju uopće nije obratio pažnju na to da je u ovom slučaju riječ o odluci o pokretanju formalnog ispitnog postupka, koja podliježe samo blagom sudskom nadzoru, osobito u pogledu obrazloženja ⁽⁴⁾. U spornoj presudi nedostaje bilo kakvo objašnjenje o tome zašto pravilnik o pristojbama tako očito nije selektivan, da je zbog toga Komisiji uskraćeno pokretanje formalnog ispitnog postupka.

⁽¹⁾ Presuda DEFI/Komisija, C-282/85, Zb. 1986, 2649, t. 18.

⁽²⁾ Presude Italija/Komisija, C-66/02, Zb. 2005, str. I-10901, t. 99., i Unicredito, C-148/04, Zb. 2005, str. I-11137., t. 45.

⁽³⁾ Vidjeti posebno presudu GEMO, C-126/01, Zb. 2003, str. I-13769., t. 35.-39.

⁽⁴⁾ Mišljenje Deutsche Lufthansa, C-284/12, Zb. 2013, t. 47.-55.

⁽⁵⁾ Među novijima vidjeti rješenje Stahlwerk Bous/Komisija, T-172/14 R, Zb. 2014, t. 39.-78. i navedenu sudsku praksu.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2014. uputio Verwaltungsgericht Berlin
(Njemačka) – Ukamaka Mary Jecinta Oruche i Nzubechukwu Emmanuel Oruche protiv Savezne
Republike Njemačke**

(Predmet C-527/14)

(2015/C 026/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ukamaka Mary Jecinta Oruche, Nzubechukwu Emmanuel Oruche

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Druge stranke postupka: Oberbürgermeister der Stadt Potsdam, Emeka Emmanuel Mary Oruche

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 2. podstavak 1. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji ⁽¹⁾ tumačiti na način da joj je protivan nacionalni propis prema kojem prvi ulazak [u Saveznu Republiku njemačku] člana obitelji sponzora ovisi o tome može li taj član obitelji prije ulaska dokazati da se može na jednostavan način sporazumijevati na njemačkom jeziku?

⁽¹⁾ SL L 251, str. 12. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.)

**Žalba koju je 21. studenoga 2014. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (drugo
vijeće) donesene 11. rujna 2014. u predmetu T-425/11, Grčka protiv Komisije**

(Predmet C-530/14 P)

(2015/C 026/23)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Bouchagiar i P.J. Loewenthal)

Druge stranka u postupku: Helenska republika

Žalbeni zahtjev

- poništiti presudu Općeg suda (drugo vijeće) od 11. rujna 2014., koja je dostavljena Komisiji 12. rujna 2014., donesene u predmetu T-425/11, Grčka/Komisija (ECLI: EU: T: 2014: 768);
- vratiti predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje,
- da Sud naknadno odluči o troškovima.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se temelji na jednom žalbenom razlogu: Opći sud je pogrešno protumačio i primijenio članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je utvrdio da sporna mjera ne daje prednost za javne kockarnice. Taj se jedini žalbeni razlog dijeli na tri dijela.

Kao prvo, u točkama 52. do 58. pobijane presude Opći sud je povrijedio članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je zaključio da javne kockarnice nisu imale koristi od plaćanja manjeg nameta na cijenu ulaznice za svakog gosta na osnovi sporne mjere, s obzirom na to da su plaćeni iznosi odgovarali 80 % cijena ulaznica, nameta koji su se prikupljali od javnih i privatnih kockarnica.

Kao drugo, u točkama 59. do 68. pobijane presude Opći je sud povrijedio članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je zaključio da nije dovoljno da Komisija pogodnost koja proizlazi iz sporne mjere ocijeni kao *de iure* izravnu poreznu diskriminaciju, već je Komisija morala utemeljiti zaključak o postojanju pogodnosti na ekonomskoj analizi posljedica sporne mjere.

Kao treće, u točkama 74. do 80. pobijane presude Opći sud je povrijedio članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je zaključio, s jedne strane, da praksa besplatnog ulaza ne može povećati pogodnost sporne mjere jer se takvom mjera nije stvorila pogodnost i, s druge strane, da je Komisija morala dokazati, kako bi se prihvatio takav argument, da je u praksi broj odobrenih besplatnih ulaza bio pretjerano visok u odnosu na ciljeve grčkog zakonodavstva koje je omogućilo takvu praksu, što je za posljedicu imalo povredu uvjeta propisanih predmetnim nacionalnim zakonodavstvom.

**Žalba koju je 24. studenoga 2014. podnio Vadzim Ipatau protiv presude Općeg suda (prvo vijeće)
donesene 23. rujna 2014. u predmetu T-646/11, Ipatau protiv Vijeća**

(Predmet C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Vadzim Ipatau (zastupnik: M. Michalauskas, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

- Poništiti presudu Općeg suda od 23. rujna 2014. (predmet T-646/11);
- konačno odlučiti o sporu ili vratiti predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naložiti Vijeću snošenje troškova, uključujući troškove postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj navodi četiri žalbena razloga u prilog svojoj žalbi.

Kao prvo, žalitelj smatra da je Opći sud povrijedio pravo na djelotvornu sudsku zaštitu ne priznajući suspenzivni učinak podnošenju zahtjeva za pružanje pravne pomoći u roku predviđenom za podnošenje tužbe za poništenje osporavane odluke.

Kao drugo, on prigovara da je Opći sud povrijedio prava na obranu. Naime, Opći sud je presudio da Vijeće nije bilo dužno obznaniti žalitelju elemente uzete u obzir niti mu dati mogućnost da bude saslušan prije usvajanja Odluke 2012/642/ZVSP ⁽¹⁾ i Provedbene uredbe br. 1017/2012 ⁽²⁾.

Kao treće, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava ocijenivši da su razlozi predviđeni u spornim aktima dovoljni.

Konačno, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava ocijenivši da sporni akti nisu bili neproporcionalni.

- (¹) Odluka Vijeća 2012/642/ZVSP od 15. listopada 2012. o mjerama ograničavanja protiv Bjelarus (SL L 285, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 10., str.257.).
- (²) Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1017/2012 od 6. studenoga 2012. o provedbi članka 8.a stavka 1. Uredbe (EZ) br. 765/2006 o mjerama ograničavanja u odnosu na Bjelarus (SL L 307, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 11., str. 209.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2014. uputio Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Castellón (Španjolska) – Juan Carlos Sánchez Morcillo i María del Carmen Abril García protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Predmet C-539/14)

(2015/C 026/25)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Castellón

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Juan Carlos Sánchez Morcillo i María del Carmen Abril García

Druga stranka u postupku: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ (¹), u vezi s člankom 47. te člankom 34. stavcima 3. i 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (²), tumačiti tako da mu je protivno postupovno pravilo koje, poput članka 695. stavka 4. španjolskog Zakona o građanskom postupku (Ley de Enjuiciamiento Civil), uređujući pitanje žalbe protiv odluke o prigovoru na ovrhu na stvarima na kojima je osnovano založno pravo, dopušta isključivo žalbu na rješenja o obustavi ovrhe, o neprimjenjivanju nepoštenog ugovornog uvjeta ili o odbijanju prigovora koji se odnosi na nepoštenost ugovornog uvjeta, što za izravnu posljedicu ima to da trgovac ovrhovoditelj raspolaže s više mogućnosti za žalbu nego li potrošač ovršenik?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

(²) (SL 2000, C 364, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.)

Žalba koju je 26. rujna 2014. podnio DK Recycling und Roheisen GmbH protiv presude Općeg suda (peto vijeće) donesene 27. studenoga 2014. u predmetu T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: DK Recycling und Roheisen GmbH (zastupnici: S. Altenschmidt i P.-A. Schütter, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtjeva da

- ukine presudu Općeg suda od 26. rujna 2014. u predmetu T-630/13, u dijelu u kojem se u točki 2. izreke tužba u preostalom dijelu odbija;

2. u cijelosti usvoji prvi tužbeni razlog u prvostupanjskom postupku, koji se odnosi na poništenje članka 1. stavka 1. Odluke Komisije 2013/44/EU od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (priopćeno pod brojem dokumenta C (2013) 5666) ⁽¹⁾ u dijelu u kojem se na popise postrojenja obuhvaćenih Direktivom 2003/87/EZ odbija uvrstiti postrojenja popisana u Prilogu I. točki A ove odluke koja imaju oznake postrojenja DE000000000001320 i DE-new-14220-0045, a koje je Njemačka dostavila Komisiji na temelju članka 11. stavka 1. Direktive 2003/87/EZ, te odgovarajuće preliminarne godišnje količine emisijskih jedinica besplatno dodijeljene tim postrojenjima;
3. podredno, ukine presudu navedenu u točki 1. žalbenog zahtjeva i predmet vrati na ponovno odlučivanje Općem sudu;
4. naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj prigovara zbog povrede prava Unije u smislu članka 58. stavka 1. druge rečenice trećeg slučaja Statuta Suda Europske unije. Opći sud je povrijedio temeljna prava i načelo proporcionalnosti smatrajući odluku Komisije da odbije dodjelu besplatnih emisijskih jedinica na temelju klauzule promijenjenih okolnosti u nekoj državi članici sukladnom pravu Unije. Pobijana presuda je žalitelju povrijedila prava iz članaka 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Žalitelj u žalbi u odnosu na istaknute žalbene razloge navodi da Komisija prilikom donošenja pravila o dodjeli besplatnih emisijskih jedinica u Odluci 2011/278/EU nije predvidjela dovoljnu zaštitu temeljnih prava pojedinca. Besplatna dodjela emisijskih jedinica prema Odluci 2011/278/EU provodi se pomoću standardnih čimbenika izračuna. Ta odluka ne sadrži nikakvo pravilo koje bi omogućilo dodatnu dodjelu besplatnih emisijskih jedinica u slučajevima kada bi dodjela uz primjenu standardnih čimbenika izračuna dovela do prekomjernog opterećenja ili pretjeranih teškoća.

Odbijanjem tužbe povrijeđena su temeljna prava iz Povelje te načelo proporcionalnosti. Opći sud je uzeo u obzir samo uobičajeni utjecaj opterećenja u sustavu trgovanja emisijama i režimu dodjele prema Odluci 2011/278/EU. Protivno sudskoj praksi Suda, Opći sud je potpuno zanemario nužnu pojedinačnu zaštitu temeljnih prava žalitelja.

⁽¹⁾ SL L 240, str. 27.

Žalba koju je 2. prosinca 2014. podnio Arctic Paper Mochenwangen GmbH protiv presude Općeg suda (peto vijeće) donesene 26. rujna 2014. u predmetu T-634/13, Arctic Paper Mochenwangen GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-551/14 P)

(2015/C 026/27)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (zastupnik: S. Kobes, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— u slučaju odbijanja tužbe poništi presudu Općeg suda od 26. rujna 2014. u predmetu T-634/13;

- prihvati zahtjevu iz tužbe u prvom stupnju tako da poništi članak 1. stavak 1. Odluke Komisije 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (C(2013) 5666, 2013/448/EU) ⁽¹⁾ u dijelu u kojem se njime odbija uvrštavanje postrojenja popisanog u Prilogu I. točki A s oznakom postrojenja DE000000000000563 na popis postrojenja koja ulaze u područje primjene Direktive 2003/87/EZ ⁽²⁾ koji je Komisiji sukladno članku 11. stavku 1. Direktive 2003/87/EZ dostavila Njemačka te odgovarajuće preliminarne godišnje količine emisijskih jedinica besplatno dodijeljene tim postrojenjima;
- podredno, poništi gore navedenu presudu i vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- Komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj navodi povredu prava Unije u smislu treće mogućnosti sadržane u drugoj rečenici stavka 1. članka 58. Statuta Suda Europske unije. Opći sud nije uzeo u obzir temeljna prava i načelo proporcionalnosti time što je smatrao da je Komisijino odbijanje besplatne dodjele emisijskih jedinica na temelju klauzule o prekomjernim teškoćama države članice u skladu s pravom Unije. Pobijana presuda povređuje žaliteljeva prava iz članaka 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Žalitelj u skladu s navedenim žalbenim razlogom ističe da se Komisija u odredbama o besplatnoj dodjeli emisijskih jedinica u Odluci 2011/278/EU ⁽³⁾ nije pobrinula za to da predvidi dostatnu individualnu zaštitu temeljnih prava. Besplatna dodjela emisijskih jedinica na temelju Odluke 2011/278/EU odvija se na temelju standardnih faktora izračuna. Međutim, ova odluka ne sadrži odredbu koja dopušta dodatnu dodjelu besplatnih emisijskih jedinica u slučajevima u kojima bi dodjela primjenom standardnih faktora izračuna u pojedinačnim slučajevima dovela do iznimnog opterećenja ili nerazumnih poteškoća.

Odbijanjem tužbe povrijeđena su temeljna prava iz Povelje i načelo proporcionalnosti. Opći sud je uzeo u obzir jedino učinak opterećenja koji je karakteristična posljedica sustava trgovanja emisijskim jedinicama i sustava dodjele na temelju Odluke 2011/278/EU. Protivno sudskoj praksi Suda, Opći sud uopće nije uzeo u obzir potrebnu individualnu zaštitu temeljnih prava žalitelja.

⁽¹⁾ SL L 240, str. 27.

⁽²⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

⁽³⁾ Odluka Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 130, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 257.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 3. prosinca 2014. – Castelnou Energía protiv Komisije

(Predmet T-57/11) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Električna energija — Naknada dodatnih troškova proizvodnje — Obveza pružanja javne usluge proizvodnje određenih količina električne energije iz domaćeg ugljena — Mehanizam prvenstvenog dispečiranja — Odluka o neospornosti — Odluka kojom se utvrđuje da je potpora spojiva s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Osobni utjecaj — Znatan utjecaj na konkurentnost — Dopuštenost — Izostanak otvaranja službenog istražnog postupka — Ozbiljne poteškoće — Usluga od općeg gospodarskog interesa — Sigurnost opskrbe električnom energijom — Članak 11. stavak 4. Direktive 2003/54/EZ — Slobodno kretanje robe — Zaštita okoliša — Direktiva 2003/87/EZ”)

(2015/C 026/28)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Castelnou Energía, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnici: u početku E. Garayar Gutiérrez, a zatim C. Fernández Vicién, A. Pereda Miquel i C. del Pozo de la Cuadra, nakon toga C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril i D. Antón Vega i na kraju C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril i C. Vila Gisbert, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: É. Gippini Fournier i C. Urraca Caviedes, agenti)

Intervenijent koji podupire tužitelja: Greenpeace-España (Madrid, Španjolska) (zastupnici: u početku N. Ersbøll, S. Rating i A. Criscuolo, a zatim N. Ersbøll i S. Rating, odvjetnici)

Intervenijent koji podupire tuženika: Kraljevina Španjolska (zastupnici: u početku J. Rodríguez Cárcamo, a zatim M. Muñoz Pérez i N. Díaz Abad, nakon toga N. Díaz Abad i S. Centeno Huerta i na kraju A. Rubio González i M. Sampol Pucurull, *abogados del Estado*); Hidroeléctrica del Cantábrico, SA (Oviedo, Španjolska) (zastupnici: J. Álvarez de Toledo Saavedra i J. Portomeñe López, odvjetnici); E.ON Generación, SL (Santander, Španjolska) (zastupnici: u početku E. Sebastián de Erice Malo de Molina i S. Rodríguez Bajón, a zatim S. Rodríguez Bajón, odvjetnici); Comunidad Autónoma de Castilla y León (zastupnici: u početku K. Desai, *solicitor*, S. Cisnal de Ugarte i M. Peristeraki, odvjetnici, a zatim S. Cisnal de Ugarte); i Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) (Madrid, Španjolska) (zastupnici: u početku K. Desai, *solicitor*, S. Cisnal de Ugarte i M. Peristeraki, odvjetnici, a zatim S. Cisnal de Ugarte i A. Baumann, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2010) 4499 od 29. rujna 2010. u vezi s državnom potporom N 178/2010 koju je Kraljevina Španjolska prijavila u obliku naknade za pružanje javne usluge povezane s mehanizmom prvenstvenog dispečiranja u korist elektrana koje se koriste domaćim ugljenom.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Castelnou Energía, SL snosi vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.

3. Kraljevina Španjolska, Greenpeace-España, Hidroeléctrica del Cantábrico, SA, E.ON Generación, SL, Comunidad Autónoma de Castilla y León i Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 80, 12.3.2011.

Presuda Općeg suda od 2. prosinca 2014. – Italija protiv Komisije

(Predmet T-661/11) ⁽¹⁾

(EFSJP — Komponenta za jamstva — EFJP i EPFRR — Izdaci koji su isključeni iz financiranja — Mliječni proizvodi — Namjenski prihodi — Ključne kontrole — Zakašnjenje — Paušalni financijski ispravak — Pravni temelj — Članak 53. Uredbe (EZ) br. 1605/2002 — Ponavljanje)

(2015/C 026/29)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju G. Aiella i P. Grassa, *avvocati dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Rossi i D. Nardi, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Provedbene odluke Komisije 2011/689/EZ od 14. listopada 2011. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 270, str. 33.), u dijelu u kojem se Talijanskoj Republici određuje paušalni financijski ispravak u iznosu od 70 912 382 eura, zbog nepravilnosti u kontrolama koje se odnose na kvote mlijeka, utvrđene u talijanskim regijama Abruzzo, Lacij, Marke, Apulija, Sardinija, Kalabrija, Furlanija-Julijska krajina i Valle d'Aosta tijekom tržišnih godina 2004./2005., 2005./2006. i 2006./2007.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Talijanska Republika snosit će vlastite troškove i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 49, 18.2.2012.

Presuda Općeg suda od 2. prosinca 2014. – Boehringer Ingelheim Pharma protiv OHIM-a – Nepentes Pharma (Momarid)

(Predmet T-75/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice Momarid — Raniji žig zajednice LONARID — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Relevantna javnost — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)

(2015/C 026/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG (Ingelheim, Njemačka) (zastupnici: u početku V. von Bomhard i D. Slopek, a zatim V. von Bomhard, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Nepentes Pharma sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastupnici: C. Bercial Arias, K. Dimidjian-Lecompte i C. Casalonga, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 28. studenoga 2012. (predmet R 2292/2011-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG i Nepentes S.A.

Izreka

1. Odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 28. studenoga 2012. (predmet R 2292/2011 – 4) poništava se u dijelu koji se odnosi na „kemikalije za farmaceutske potrebe”.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Svaka stranka snosi svoje troškove.

⁽¹⁾ SL C 101, 6.4.2013.

Presuda Općeg suda od 3. prosinca 2014. – Max Mara Fashion Group protiv OHIM-a – Mackays Stores (M&Co.)

(Predmet T-272/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice M&Co. — Raniji figurativni žigovi Zajednice i raniji nacionalni figurativni žig MAX&Co. — Raniji nacionalni verbalni žig MAX&CO. — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2015/C 026/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Max Mara Fashion Group Srl (Torino, Italija) (zastupnik: F. Terrano, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: A. Gould, K. Passmore, solicitors, J. Baldwin, barrister, i M. Howe, QC)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 7. ožujka 2013. (predmet R 1199/2012-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Max Mara Fashion Group Srl i društva Mackays Stores Ltd.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Max Mara Fashion Group Srl nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 207, 20.7.2013.

Presuda Općeg suda od 4. prosinca 2014. – Sales & Solutions protiv OHIM-a – Inceda (WATT i WATT)

(Spojeni predmeti T-494/13 i T-495/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak za proglašenje ništavosti — Figurativni žig Zajednice WATT i verbalni žig Zajednice WATT — Apsolutni razlog za odbijanje — Deskriptivni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2015/C 026/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Sales & Solutions GmbH (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnik: K. Gründig-Schnelle, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: G. Schneider, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Inceda Holding GmbH (Köln, Njemačka) (zastupnici: J. Wald i D. Thrun, odvjetnici)

Predmet

U predmetu T-494/13, tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća od 15. srpnja 2013. (predmet R 1192/2012-4), i, u predmetu T-495/13, tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća od 15. srpnja 2013. (predmet R 1193/2012-4), u vezi s postupcima za proglašenje ništavosti koji se vode između društava Inceda Holding GmbH i Sales & Solutions GmbH.

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.
2. Sales & Solutions GmbH snosi vlastite troškove kao i troškove Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) i društva d'Inceda Holding GmbH u spojenim predmetima T-494/13 i T-495/13.

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013.

Presuda Općeg suda od 4. prosinca 2014. – BSH protiv OHIM-a – LG Electronics (compressor technology)

(Predmet T-595/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice compressor technology — Raniji nacionalni verbalni žigovi KOMPRESSOR — Relativni razlog odbijanja — Djelomično odbijanje registracije — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2015/C 026/33)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Munich, Njemačka) (zastupnik: S. Biagosch, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: M. Fischer i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: LG Electronics, Inc. (Seul, Južna Koreja)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 5. rujna 2013. (predmet R 1176/2012-1), u vezi s postupkom povodom prigovora koji se vodi između društava LG Electronics, Inc. i BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 39, 8.2.2014.

Rješenje Općeg suda od 10. studenoga 2014. – Ledra Advertising protiv Komisije i ESB-a

(Predmet T-289/13) ⁽¹⁾

(„Tužba radi poništenja i naknade troškova — Program potpore stabilnosti Cipra — Protokol Sporazumu o politici specifične ekonomske usklađenosti, sklopljenom između Republike Cipar i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Djelomično nedopuštena i djelomično očito pravno potpuno neutemeljena tužba”)

(2015/C 026/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ledra Advertising Ltd (Nikozija, Cipar) (zastupnici: C. Paschalides, *solicitor*, i A. Paschalides, odvjetnik)

Tuženici: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders i J.-P. Keppenne, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroea i D. Artsa, odvjetnika)

Predmet

Na prvom mjestu, zahtjev za poništenje točaka 1.23 do 1.27 Protokola Sporazumu o politici specifične ekonomske usklađenosti, sklopljenom između Republike Cipar i Europskog stabilizacijskog mehanizma (ESM) 26. travnja 2013., i, na drugom mjestu, zahtjev za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog uvođenja u Sporazum točaka 1.23 do 1.27 Protokola Sporazumu i zbog povrede Komisijine obveze nadzora.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Ledra Advertising Ltd se, osim snošenja vlastitih troškova, nalaže snošenje troškova Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Rješenje Općeg suda od 10. studenoga 2014. – CMBG protiv Komisije i ESB-a**(Predmet T-290/13) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje i naknadu štete — Program potpore za stabilnost Cipra — Memorandum o razumijevanju o posebnom uvjetovanju gospodarske politike, sklopljen između Republike Cipra i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Tužba dijelom nedopuštena, a dijelom očito pravno neosnovana”)

(2015/C 026/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: CMBG Ltd (Tortola, Britanski Djevičanski otoci, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: C. Paschalides, *solicitor* i A. Paschalides, odvjetnik)

Tuženici: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders i J.-P. Keppenne, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroea i D. Artsa, odvjetnika)

Predmet

Kao prvo, zahtjev za poništenje točaka 1.23 do 1.27 Memoranduma o razumijevanju o posebnom uvjetovanju gospodarske politike sklopljenog 26. travnja 2013. između Republike Cipra i ESM-a i, kao drugo, zahtjev za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog uključivanja točaka 1.23 do 1.27 Memoranduma u taj akt i povrede Komisijine obveze nadzora.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. CMBG-u Ltd nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Rješenje Općeg suda od 10. studenoga 2014. – Eleftheriou i Papachristofi protiv Komisije i ESB-a**(Predmet T-291/13) ⁽¹⁾**

(„Tužba radi poništenja i naknade troškova — Program potpore stabilnosti Cipra — Protokol Sporazumu o politici specifične ekonomske usklađenosti, sklopljenom između Republike Cipar i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Djelomično nedopuštena i djelomično očito pravno potpuno neutemeljena tužba”)

(2015/C 026/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Andreas Eleftheriou (Dherynia, Cipar); Eleni Eleftheriou (Dherynia); i Lilia Papachristofi (Dherynia) (zastupnici: C. Paschalides, *solicitor*, i A. Paschalides, odvjetnik)

Tuženici: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders i J.-P. Keppenne, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroea i D. Artsa, odvjetnika)

Predmet

Na prvom mjestu, zahtjev za poništenje točaka 1.23 do 1.27 Protokola Sporazumu o politici specifične ekonomske usklađenosti, sklopljenom između Republike Cipar i Europskog stabilizacijskog mehanizma (ESM) 26. travnja 2013., i, na drugom mjestu, zahtjev za naknadu štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli zbog uvođenja u Sporazum točaka 1.23 do 1.27 Protokola Sporazumu i zbog povrede Komisijine obveze nadzora.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. *Andreasu Eleftheriou, Eleni Eleftheriou i Liliji Papachristofi nalaže se, osim snošenja vlastitih troškova, snošenje troškova Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).*

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Rješenje Općeg suda od 10. studenog 2014. – Evangelou protiv Komisije i ESB-a

(Predmet T-292/13) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje i naknadu štete — Program potpore za stabilnost Cipra — Memorandum o razumijevanju o posebnom uvjetovanju gospodarske politike, sklopljen između Republike Cipra i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Tužba dijelom nedopuštena, a dijelom očito pravno neosnovana”)

(2015/C 026/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Christos Evangelou (Derynia, Cipar); i Yvonne Evangelou (Derynia) (zastupnici: C. Paschalides, *solicitor*, i A. Paschalides, odvjetnik)

Tuženici: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders i J. P. Keppenne, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroea i D. Artsa, odvjetnika)

Predmet

Kao prvo, zahtjev za poništenje točaka 1.23 do 1.27 Memoranduma o razumijevanju o posebnom uvjetovanju gospodarske politike sklopljenog 26. travnja 2013. između Republike Cipra i ESM-a i, kao drugo, zahtjev za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog uključivanja točaka 1.23 do 1.27 Memoranduma u taj akt i povrede Komisijine obveze nadzora.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. CMBG-u Ltd nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Rješenje Općeg suda od 10. studenoga 2014. – Theophilou protiv Komisije**(Predmet T-293/13) ⁽¹⁾**

(„Tužba radi poništenja i naknade troškova — Program potpore stabilnosti Cipra — Protokol Sporazumu o politici specifične ekonomske usklađenosti, sklopljenom između Republike Cipar i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Djelomično nedopuštena i djelomično očito pravno potpuno neutemeljena tužba”)

(2015/C 026/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Christos Theophilou (Nikozija, Cipar); i Eleni Theophilou (Nikozija, Cipar) (zastupnici: C. Paschalides, *solicitor*, i A. Paschalides, odvjetnika)

Tuženici: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders i J.-P. Keppenne, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroea i D. Artsa, odvjetnika)

Predmet

Na prvom mjestu, zahtjev za poništenje točaka 1.23 do 1.27 Protokola Sporazumu o politici specifične ekonomske usklađenosti, sklopljenom između Republike Cipar i Europskog stabilizacijskog mehanizma (ESM) 26. travnja 2013., i, na drugom mjestu, zahtjev za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog uvođenja u Sporazum točaka 1.23 do 1.27 Protokola Sporazumu i zbog povrede Komisijine obveze nadzora.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Christosu Theophilou i Eleni Theophilou se, osim snošenja vlastitih troškova, nalaže snošenje troškova Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Rješenje Općeg suda od 10. studenog 2014. – Fialtor protiv Komisije i ESB-s**(Predmet T-294/13) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje i naknadu štete — Program potpore za stabilnost Cipra — Memorandum o razumijevanju o posebnom uvjetovanju gospodarske politike, sklopljen između Republike Cipra i ESM-a — Nadležnost Općeg suda — Uzročna veza — Tužba dijelom nedopuštena, a dijelom očito pravno neosnovana”)

(2015/C 026/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Fialtor Ltd (Belize City, Belize) (zastupnici: C. Paschalides, *solicitor*, i A. Paschalides, odvjetnik)

Tuženici: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders i J. P. Keppenne, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroea i D. Artsa, odvjetnika)

Predmet

Kao prvo, zahtjev za poništenje točaka 1.23 do 1.27 Memoranduma o razumijevanju o posebnom uvjetovanju gospodarske politike sklopljenog 26. travnja 2013. između Republike Cipra i ESM-a i, kao drugo, zahtjev za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog uključivanja točaka 1.23 do 1.27 Memoranduma u taj akt i povrede Komisijine obveze nadzora.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. CMBG-u Ltd nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Rješenje Općeg suda od 11. studenoga 2014. – LemonAid Beverages protiv OHIM-a – Pret a Manger (Europe) (Lemonaid)

(Predmet T-298/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Povlačenje zahtjeva za proglašenje ništavosti — Obustava postupka”)

(2015/C 026/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: LemonAid Beverages GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: U. Lüken i J. Natzel, odvjetnici, i P. Brownlow, *solicitor*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Pret a Manger (Europe) Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: A. Tsoutsanis, odvjetnik, i S. Croxon, *solicitor*)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 13. ožujka 2013. (predmet R 276/2012-2), u vezi s postupkom za proglašavanje ništavosti između društava Pret à Manger (Europe) Ltd i LemonAid Beverages GmbH.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Tužitelju i intervenijentu nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i to da svaki snosi polovicu troškova koje je imao tuženik.

⁽¹⁾ SL C 215, 27.7.2013.

Rješenje Općeg suda od 10. studenog 2014. – DelSolar (Wujiang) protiv Komisije**(Predmet T-320/13) ⁽¹⁾****(„Damping — Uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i njihovih ključnih sastavnih dijelova (npr. ćelija i poluvodičkih pločica) podrijetlom ili poslanih iz Kine — Privremena antidampinška pristojba — Obustava postupka”)**

(2015/C 026/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: DelSolar (Wujiang) Ltd (Wujiang, Kina) (zastupnici: L. Catrain González, odvjetnik, E. Wright i H. Zhu, barristers, a zatim L. Catrain González i E. Wright)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn i T. Maxian Rusche, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Uredbe Komisije (EZ) br. 513/2013 od 4. lipnja 2013. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (npr. ćelija i pločica) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine i izmjeni Uredbe (EU) br. 182/2013 o uvjetovanju evidentiranjem tog uvoza podrijetlom ili poslanog iz Narodne Republike Kine (SL L 152, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 125., str. 119.), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja.

Izreka

1. Obustavlja se postupak o tužbi.
2. Svaka stranka snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 215, 27.7.2013.

Rješenje Općeg suda od 21. listopada 2014. – Gappol Marzena Porczyńska protiv OHIM-a– Gap (ITM) (GAPPol)**(Predmet T-125/14) ⁽¹⁾****(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Proglašavanje pobijane odluke ništavom — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka”)**

(2015/C 026/42)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Poljska) (zastupnik: J. Gwiazdowska, odvjetnica)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: M. Siciarek, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 2. prosinca 2013. (predmet R 686/2013-1) u vezi s postupkom povodom prigovora između Gap (ITM), Inc. i PP Gappol Marzena Porczyńska.

Izreka

1. Obustavlja se postupak o tužbi.
2. Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) snosi, osim svojih troškova, te troškove PP Gappol Marzena Porczyńska i Gap (ITM), Inc.

(¹) SL C 142, 12.5.2014.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 27. studenoga 2014. – SEA protiv Komisije**(Predmet T-674/14 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Obveza povrata potpore koju je javni operator zračne luke dodijelio u korist društva kćeri zaduženog za usluge upravljanja — Likvidacija spomenutog društva — Osnivanje novog društva zaduženog za usluge upravljanja — Odluka Komisije o pokretanju formalnog postupka ispitivanja u vezi s državnim potporama radi ispitivanja postoji li ekonomska kontinuiranost između dvaju društava — Zahtjev za odgodu izvršenja — Očita nedopuštenost glavne tužbe — Nedopuštenost — Nedostatak hitnosti”)

(2015/C 026/43)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Società per azioni esercizi aeroportuali (SEA) (Segrate, Italija) (zastupnici: F. Gatti, J.-F. Bellis, F. Di Gianni i A. Scalini, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Noë i G. Conte, agenti)

Predmet

Zahtjev za određivanje privremenih mjera kojima je u biti cilj odgoditi izvršenje Odluke Komisije C (2014) 4537 final od 9. srpnja 2014. o pokretanju, na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a, formalnog postupka ispitivanja u vezi s osnivanjem društva Airport Handling [SA.21420 (2014/NN) – Italija – Osnivanje društva Airport Handling].

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
 2. O troškovima će se odlučiti naknadno.
-

Rješenje predsjednika Općeg suda od 28. studenoga 2014. – Airport Handling protiv Komisije**(Predmet T-688/14 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Obveza povrata potpore koju je javni operator zračne luke dodijelio u korist društva kćeri zaduženog za usluge upravljanja — Likvidacija spomenutog društva — Osnivanje novog društva zaduženog za usluge upravljanja — Odluka Komisije o pokretanju formalnog postupka ispitivanja u vezi s državnim potporama radi ispitivanja postoji li gospodarski kontinuitet između dvaju društava — Zahtjev za odgodu izvršenja — Očita nedopuštenost glavne tužbe — Nedopuštenost — Nedostatak hitnosti”)

(2015/C 026/44)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Airport Handling SpA (Somma Lombardo, Italija) (zastupnici: R. Cafari Panico i F. Scarpellini, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Noë i G. Conte, agenti)

Predmet

Zahtjev za određivanje privremenih mjera kojima je u biti cilj odgoditi izvršenje Odluke Komisije C (2014) 4537 final od 9. srpnja 2014. o pokretanju, na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a, formalnog postupka ispitivanja u vezi s osnivanjem društva Airport Handling [SA.21420 (2014/NN) – Italija – Osnivanje društva Airport Handling].

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. Ukida se rješenje od 29. rujna 2014. doneseno u predmetu T-688/14 R.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje suca zaduženog za postupke privremene pravne zaštite od 27. listopada 2014. – Diktyo Amyntikon Viomichanion Net protiv Komisije**(Predmet T-703/14 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Subvencije — Sedmi okvirni program za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007-2013) — Opomena dužniku čiji je adresat suugovaratelj — Zahtjev za odgodu izvršenja — Predmet na koji se ne mogu primijeniti privremene mjere”)

(2015/C 026/45)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Diktyo Amyntikon Viomichanion Net AEVE (Kaisariani, Grčka) (zastupnik: K. Damis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal i M. Konstantinidis, agenti)

Predmet

Zahtjev za odgodu izvršenja opomene dužniku čiji je adresat tužitelj u okviru sporazuma o subvencijama i svih drugih povezanih akata.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 6. studenoga 2014. – Segimerus protiv OHIM-a – Ergo Versicherungsgruppe (ELGO)**(Predmet T-750/14)**

(2015/C 026/46)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Segimerus Ltd (Preston, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: F. Henkel, odvjetnik)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Ergo Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Njemačka)**Podaci o postupku pred OHIM-om***Podnositelj prijave:* tužitelj*Sporni žig u pitanju:* verbalni žig Zajednice „ELGO”– prijava žiga Zajednice br. br.10 292 498*Postupak pred OHIM-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 22. kolovoza 2014. u predmetu R 473/2014-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi odluku Odjela za prigovore i vrati predmet istom odjelu na ponovno odlučivanje;
- podredno, poništi pobijanu odluku i vrati predmet žalbenom vijeću na ponovno odlučivanje
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog*Povreda članka 75. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.*

Tužba podnesena 14. studenoga 2014. – Ice Mountain Ibiza protiv OHIM-a – Etyam („ocean beach club ibiza”)**(Predmet T-753/14)**

(2015/C 026/47)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Španjolska) (zastupnici: J. L. Gracia Albero i F. Miazzetto, odvjetnici)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Etyam, SL (Balearski otoci, Španjolska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Sporni žig u pitanju: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementima „ocean beach club ibiza” – prijava za registraciju br. 10 610 491

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom djelomičnog prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 31. srpnja 2014. u predmetu R 2293/2013-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku; i
- OHIM-u naloži snošenje troškova ovog postupka, uključujući i sve troškove koji su do trenutka podnošenja ove tužbe nastali u postupcima pred Odjelom za poništaje i prvim žalbenim vijećem OHIM-a, a koji su doveli do ove tužbe.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 14. studenoga 2014. – Herbert Smith Freehills protiv Komisije

(Predmet T-755/14)

(2015/C 026/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Herbert Smith Freehills LLP (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: P. Wytinck, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije GESTDEM 2014/2070 od 24. rujna 2014. i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova tužitelja u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj svojom tužbom zahtijeva poništenje odluke GESTDEM 2014/2070 od 24. rujna 2014. kojom je Komisija odbila tužiteljev zahtjev za pristup, u skladu s Uredbom br. 1049/2001⁽¹⁾, određenim dokumentima vezanima za donošenje Direktive 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ⁽²⁾.

Tužitelj u prilog svojoj tužbi ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim tvrdi da je Komisija povrijedila članak 4. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001, jer nijedan od neotkrivenih dokumenata koje je Komisija označila ne ulazi u okvir iznimaka vezanih za zaštitu sudskog postupka.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim tvrdi da je Komisija povrijedila članak 4. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001, jer određeni neotkriveni dokumenti koje je Komisija označila ne ulaze u okvir iznimaka vezanih za zaštitu pravnog savjetovanja.

3. Treći tužbeni razlog, kojim tvrdi da je Komisija povrijedila članak 4. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 jer postoji prevladavajući javni interes za otkrivanje dokumenata označenih u skladu sa tužiteljevim zahtjevom za pristup dokumentima.

(¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43.); SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.

(²) SL 2014 L 127, str. 1.

Tužba podnesena 14. studenoga 2014. – European Dynamics Luxembourg i Evropaïki Dynamiki protiv Komisije

(Predmet T-764/14)

(2015/C 026/49)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg) i Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grčka) (zastupnici: M. Sfyri i I. Ampazis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske komisije Ares(2014) 2903214 od 5. rujna 2014. kojom je Komisija odbila ponudu tužitelja u okviru ograničenog postupka javne nabave EuropeAid/135040/C/SER/MULTI;
- naloži povrat u prijašnje stanje i
- naloži Komisiji snošenje svih troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu sljedeće.

Tužitelji smatraju da valja poništiti pobijanu odluku na temelju članka 263. UFEU-a zbog sljedećih razloga:

Kao prvo, iskustvo sudionika procijenjeno je tijekom postupka dodjele iako je ono već ispitano u postupku preselekcije.

Kao drugo, Komisija je povrijedila obvezu obrazlaganja vlastite odluke time što je nedovoljno obrazložila klasifikaciju tehničke ponude tužitelja i time što nije objavila cjelokupni sastav odabranog konzorcija niti bitne značajke ekonomske ponude.

Kao treće, kada je riječ o tehničkoj ponudi tužitelja, Komisija je napravila očite pogreške u ocjeni, a time je istovremeno povrijedila i načelo jednakog postupanja prema sudionicima.

Kao četvrto, Komisija je povrijedila Financijsku uredbu i u njoj sadržano načelo transparentnosti.

Tužba podnesena 21. studenoga 2014. – Italija protiv Komisije**(Predmet T-770/14)**

(2015/C 026/50)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Talijanska Republika (zastupnici: P. Gentili, avvocato dello Stato i G. Palmieri, agent)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi obavijest od 11. rujna 2014. Ref Ares (2014) 2975571 kojom je Europska komisija Talijanskoj Republici priopćila automatsko povlačenje sredstava u vezi s obvezama iz EFRR-a navedenih u Programu prekogranične suradnje Italija-Malta 2007-2013 na dan 31. prosinca 2013.; i, kada bude odlučivao o meritumu, utvrdi dopuštenost predmetnih troškova i zahtjeva za plaćanje.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi nedostatak u obrazloženju u smislu članka 296. stavka 2. UFEU-a

- S tim u vezi tužitelj ističe da je Komisija, time što je tek šturo utvrdila da pogreška sadržana u naslovu odluke o izmjeni od 31. prosinca 2012. nije ni na koji način utjecala na sadržaj same te odluke i na provedbu programa, u pobijanoj odluci propustila uzeti u obzir značaj sljedećih okolnosti: da su odluke o troškovima koje je donijela Regija prethodno trebale biti predmet nadzora Revizorskog suda, da je od objave ispravka do njegove provedbe prošlo četiri mjeseca, pri čemu nisu bili poznati razlozi za to, da je to moglo navesti na sumnju da je ispravak koji je bilo potrebno provesti bio značajniji od onoga koji se odnosio samo na naslov odluke od 31. prosinca 2012. te da je Revizorski sud potvrdio da je djelovanje Regije, koja se uzdržala od preuzimanja obveza prije službene objave ispravka (28. ožujka 2013.), bilo pravilno, čime je ukazao na to da bi suprotno djelovanje bilo nepravilno.

2. Drugi tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi povreda načela partnerstva u upravljanju strukturnim fondovima, načela suradnje između država članica i europskih institucija te načela poštovanja ustrojstva i ustavnog identiteta država članica.

- S tim u vezi tužitelj ističe da je Komisija propustila surađivati s državom članicom u svrhu toga da potonja provede operativni program na djelotvorniji način, a da ne bude diskvalificirana. Komisija je to napravila propustivši, između ostalog, uzeti u obzir postupovne zahtjeve koji se tiču unutarnjeg nadzora, osobito onoga Revizorskog suda, kojem se predmetna država članica bila dužna podvrći.

3. Treći tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi povreda članka 96. točke (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999.

- S tim u vezi tužitelj ističe da je situacija do koje je došlo u predmetnom slučaju zapravo uzrokovana višom silom koja je spriječila podnošenje zahtjeva za plaćanje u vezi s projektima na koje se odnosi odluka o izmjeni. Na taj su način početna Komisijina pogreška koja se sastojala u dostavi odluke, obećanje koje je odmah uslijedilo o brzom ispravku jedino naslova i ustrajna četveromjesečna šutnja koja je dala naslutiti postojanje drugih pogrešaka i mana koje je potrebije ispraviti u potpunosti spriječili nacionalna upravna tijela od provođenja postupka upravljanja projektima do faze podnošenja zahtjeva za plaćanje.

4. Napokon, kao četvrti tužbeni razlog tužitelj ističe povredu načela proporcionalnosti.

Tužba podnesena 17. studenoga 2014. – Ica Foods protiv OHIM-a – San Lucio (GROK)

(Predmet T-774/14)

(2015/C 026/51)

Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski

Stranke

Tužitelj: Ica Foods SpA (Pomezia, Italija) (zastupnik: A. Nespega, *avvocato*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druge stranka pred žalbenim vijećem: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Italija)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Sporni žig u pitanju: verbalni žig „GROK” – žig Zajednice br. 4 439 956

Postupak pred OHIM-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 9. rujna 2014. u predmetu R 1815/2013-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim br. 6374C u kojem se osporava registracija žiga Zajednice GROK br. 4439956 zbog povrede članka 62. i članka 63. Uredbe o žigu Zajednice i/ili zbog povrede članka 8. Uredbe br. 40/94 i/ili zbog nedostatka u obrazloženju, zbog prethodno izloženih razloga.
- tuženiku naloži snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 62. i članka 63. Uredbe o žigu Zajednice se sastoji u tome što OHIM nije obavijestio tužitelja o roku za podnošenje očitovanja na žalbu, što je posljedično dovelo do povrede kontradiktornosti;
- povreda članka 8. Uredbe br. 40/94 i nedostatak u obrazloženju u dijelu koji se odnosi na sličnost proizvoda proizvedenih iz mlijeka društva San Lucio i proizvoda na koje se odnosi registracija ICA-inih žigova;

- povreda članka 8. Uredbe br. 40/94 i nedostatak u obrazloženju u dijelu koji se odnosi na sličnost žiga GROK društva San Lucia i ICA-inog žiga CRIK CROK;
- povreda članka 8. Uredbe br. 40/94 i nedostatak u obrazloženju u dijelu koji se odnosi na ugled ICA-inog žiga CRIK CROK.

Tužba podnesena 26. studenoga 2014. – Fon Wireless protiv OHIM-a – Henniger (NEOFON – FON ET AL.)

(Predmet T-777/14)

(2015/C 026/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Fon Wireless Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: J. Devaureix i L. Montoya Terán, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka postupka pred žalbenim vijećem: Andreas Henniger (Starnberg, Njemačka)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka postupka pred žalbenim vijećem

Sporni žig u pitanju: verbalni žig Zajednice „Neofon”– prijava za registraciju br. 10 674 893

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 15. rujna 2014. u predmetu R 2519/2013-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i, slijedom toga, poduzme potrebne mjere kako bi se osigurala učinkovitost odluke Suda;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 26. studenoga 2014. – Ugly protiv OHIM-a – Group Lottuss (COYOTE UGLY)

(Predmet T-778/14)

(2015/C 026/53)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Ugly, Inc. (New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: T. St Quintin, Barrister; K. Gilbert i C. Mackey, Solicitors)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Group Lottuss Corp., SL (Barcelona, Španjolska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: Druga stranka pred žalbenim vijećem

Sporni žig u pitanju: Verbalni žig zajednice, COYOTE UGLY – Prijava za registraciju žiga Zajednice br. 1 226 198

Postupak pred OHIM-om: Postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: Odluka petog žalbenog vijeća OHIM-a od 16. rujna 2014. u predmetu R 1369/2013-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluke Odjela za prigovore i žalbenog vijeća i uputi prigovor Odjelu za prigovore na ponovno odlučivanje;
- naloži drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavaka 1., 2. i 4. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 20. studenoga 2014. – TVR Automotive protiv OHIM-a – Cardoni (TVR ENGINEERING)

(Predmet T-781/14)

(2015/C 026/54)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka postupka pred žalbenim vijećem: Fabio Cardoni (Milano, Italija)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Prijavitelj spornog žiga: druga stranka postupka pred žalbenim vijećem

Sporni žig u pitanju: prijava za registraciju br. 11 132 602

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 8. rujna 2014. u predmetu R 2532/2013-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u i F. Cardoniju, ako intervenira u postupak, snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

SLUŽBENIČKI SUD

Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 8. prosinca 2014. – Cwik protiv Komisije

(Predmet F-4/13) ⁽¹⁾

(Javna služba — Dužnosnici — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni — Ocjenjivanje za razdoblje od 1995. do 1997. — Izvršenje presude Prvostupanijskog suda — Zahtjev za poništenje izvješća o ocjeni — Neobraćanje zajedničkom odboru za ocjenjivanje — Zakašnjenje u donošenju izvješća o ocjeni — Tužba za naknadu štete)

(2015/C 026/55)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Michael Cwik (Tervuren, Belgija) (zastupnik: N. Lhoëst, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o donošenju izvješća o ocjeni za tužitelja za razdoblje od 1995. do 1997. i zahtjev za naknadu štete.

Izreka presude

1. Poništava se Odluka Europske komisije od 12. ožujka 2012. o konačnom donošenju novog izvješća o ocjeni za M. Cwika o konačnom utvrđivanju novog izvješća o ocjeni za M. Cwika za razdoblje od 1995. do 1997.
2. Nalaže se Europskoj komisiji plaćanje iznosa od 15 000 eura M. Cwiku na ime naknade za pretrpljenu nematerijalnu štetu.
3. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
4. Europska komisija snosi vlastite troškove te joj se nalaže snošenje troškova M. Cwika.

⁽¹⁾ SL C 108, 13.4.2013., str. 38.

Presuda Službeničkog suda (treće vijeće) od 3. prosinca 2014. – DG protiv ENISA-e

(Predmet F-109/13) ⁽¹⁾

(Javna služba — Privremeno osoblje — Raskid ugovora — Odsutnost obrazloženja — Nepoštovanje postupka ocjenjivanja — Očita pogreška u ocjeni)

(2015/C 026/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: DG (zastupnici: L. Levi i A. Tymen, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za sigurnost mreža i podataka (ENISA) (zastupnici: u početku P. Empadinhas, agent, C. Meidanis, odvjetnik, zatim P. Empadinhas i S. Purser, agenti, C. Meidanis, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o otkazu tužiteljevog ugovora o radu, vraćanje na posao i isplatu novčanog davanja koja mu pripada od dana otkaza njegovog ugovora, uz odbitak tužiteljevog eventualnog prihoda za isto razdoblje, uvećanog za zatezne kamate koje se računaju prema stopi Europske središnje banke uvećanoj za 3 boda, i zahtjev za naknadu navodno pretrpljene nematerijalne štete.

Izreka presude

1. Tužba se odbija.
2. DG snosi svoje troškove i nalaže mu se snošenje troškova Europske agencije za sigurnost mreža i podataka (ENISA).

⁽¹⁾ SL C 15, 18.1.2014., str. 21.

Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 2. prosinca 2014. – Migliore protiv Komisije

(Predmet F-110/13) ⁽¹⁾

(Napredovanje — Postupak certifikacije — Vježba 2013 — Isključenje tužitelja s konačne liste dužnosnika koji su ovlašteni pohađati program osposobljavanja — Članak 45.a Pravilnika)

(2015/C 026/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Nunzio Migliore (Sterrebeek, Belgija) (zastupnici: S. Rodrigues, A. Tymen i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Komisije kojom se tužitelj isključuje s popisa kandidata ovlaštenih za sudjelovanje u programu osposobljavanja „certifikacija” u 2013. godini.

Izreka presude

1. Tužba se odbija.
2. Migliore snosi svoje troškove i nalaže mu se snošenje troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 24, 25.1.2014., str. 41.

Rješenje Službeničkog suda (prvo vijeće) od 2. prosinca 2014. – Erik Simpson protiv Vijeća**(Predmet F-142/11 DEP) ⁽¹⁾****(Javna služba — Postupak — Naknada troškova)**

(2015/C 026/58)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Erik Simpson (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i A. F. Jensen, agenti)

Predmet

Javna služba – Zahtjev za poništenje odluke o nepromicanju tužitelja u razred AD 9 nakon što je prošao natječaj EPSO/AD/113/07 „Chefs d'unité (AD9) de langues tchèque, estonienne, hongroise, lituanienne, lettone, maltaise, polonaise, slovaque et slovène dans le domaine de la traduction” te zahtjev za naknadu štete i kamata.

Izreka rješenja

Ukupni iznos troškova koje Vijeće Europske unije mora nadoknaditi E. Simpsonu na ime troškova čiju je naknadu moguće tražiti u predmetu F-142/11 jest 8 600 EUR, uvećan za porez na dodanu vrijednost koji je eventualno potraživan.

⁽¹⁾ SL C 65, 3.3.2012., str. 26.

Tužba podnesena 9. listopada 2014. – ZZ protiv Komisije**(Predmet F-106/14)**

(2015/C 026/59)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje Odluke Komisije o tome da se tužitelju od 1. siječnja 2014. radi 'dopusta za odlazak u matičnu zemlju' dodijele samo 2,5 dodatna dana godišnjeg odmora, umjesto da mu se na temelju 'vremena za putovanje' dodijeli 5 dana na koja je imao pravo na osnovi članka 7. Priloga V. Pravilniku o osoblju, kako je izmijenjen Uredbom br. 1023/2013 Parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o izmjeni Pravilnika o osoblju.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti Komisijinu odluku koja proizlazi sa stranice „Prava” u okviru programa SYSPER i koju je potvrdila Odluka Komisije br. R/396/14 od 2. srpnja 2014. o odbijanju prigovora koji se temelji na tome da su tužitelju od 1. siječnja 2014. radi „dopusta za odlazak u matičnu zemlju” dodijeljena 2,5 dodatna dana godišnjeg odmora, umjesto 5 dana radi „vremena za putovanje” na koja je imao pravo na osnovi članka 7. prvog stavka Priloga V. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije, kako je izmijenjen Uredbom (EU, Euratom) br. 1023/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o izmjeni Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije;

— Naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužba podnesena 10. listopada 2014. – ZZ protiv Komisije

(Predmet F-108/14)

(2015/C 026/60)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke o povećanju mirovinskih prava tužitelja u vezi s prijenosom tih prava u mirovinski sustav Unije, primjenom novih općih odredaba provedbe u vezi s člancima 11. i 12. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Utvrditi nezakonitost članka 9. općih odredbi provedbe članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilniku;
- Poništiti odluku od 16. siječnja 2014. o povećanju mirovinskih prava koje je tužitelj stekao prije svojeg stupanja u službu, u okviru prijenosa tih prava u mirovinski sustav institucija Europske unije, primjenom općih odredaba provedbe članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilniku od 3. ožujka 2011.;
- Naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužba podnesena 15. listopada 2014. – ZZ protiv Komisije

(Predmet F-110/14)

(2015/C 026/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke o povećanju mirovinskih prava tužitelja u mirovinskom sustavu Unije, primjenom novih općih odredaba provedbe u vezi s člancima 11. i 12. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Utvrditi nezakonitost i, prema tome, neprimjenjivost članka 9. općih odredbi provedbe članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilniku;
- Poništiti odluku od 24. svibnja 2013. o povećanju mirovinskih prava koje je tužitelj stekao prije svojeg stupanja u službu, u okviru prijenosa tih prava u mirovinski sustav institucija Europske unije, primjenom općih odredaba provedbe članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilniku od 3. ožujka 2011.;

— Naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužba podnesena 17. listopada 2014. – ZZ i drugi protiv Komisije

(Predmet F-112/14)

(2015/C 026/62)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ i dr. (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje Odlukâ tijela za imenovanje o svrstavanju tužitelja, prema novim pravilima o karijeri i promaknuću koja se primjenjuju nakon izmjene Pravilnika o osoblju od 1. siječnja 2014., na radno mjesto „glavni administrator u prijelaznom razdoblju” čime ih se, prema njihovom mišljenju, lišava mogućnosti promaknuća u razred AD 14, zatim utvrditi nezakonitost članka 30. stavka 3. Priloga XIII. Pravilniku.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti odluke kojima se tužitelj klasificira na radno mjesto „glavnog administratora u prijelaznom razdoblju”;
- Utvrditi nezakonitost članka 30. stavka 3. Priloga XIII. Pravilniku;
- Naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužba podnesena 23. listopada 2014. – ZZ protiv Komisije

(Predmet F-116/14)

(2015/C 026/63)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: L.Y. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke izvršnog direktora Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA) kojom je povučena prethodna odluka kojom je tužitelj imenovan članom privremenog osoblja iz razreda AD8 i zahtjeva za naknadu štete zbog navodno pretrpljene materijalne i neimovinske štete.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti odluku izvršnog direktora EIOPA-e od 24. veljače 2014. o povlačenju prethodne odluke od 7. studenoga 2013. kojom je tužitelj privremeno i počevši od 16. rujna 2013. imenovan članom privremenog osoblja iz razreda AD8 nastavno na postupak zapošljavanja koji je započeo objavom slobodnog radnog mjesta 1327TAAD08;

- Poništiti odluku od 24. srpnja 2014. o odbijanju prigovora koji je tužitelj podnio 25. ožujka 2014.;
- Naložiti tuženiku da naknadi materijalnu štetu koja se sastoji u razlici plaće između plaće koju je tužitelj od 16. rujna 2013. primao za razred AD 6 i odgovarajuće plaće za razred AD8, uvećano za zatezne kamate izračunate po stopi Europske središnje banke uvećanoj za 2 postotna poena;
- Podredno, naložiti tuženiku da naknadi materijalnu štetu koja se sastoji u razlici plaće između plaće za razred AD6 i plaće za razred AD8 od 16. rujna 2013. do 24. veljače 2014., uvećano za zatezne kamate izračunate po stopi Europske središnje banke uvećanoj za 2 postotna poena;
- Naložiti tuženiku da naknadi neimovinsku štetu procijenjenu *ex aequo et bono* na 20 000 eura;
- Naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužba podnesena 23. listopada 2014. – ZZ protiv Vijeća

(Predmet F-118/14)

(2015/C 026/64)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: C. Garcia-Hirschfeld)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Predmet i opis spora

Poništenje Odlukâ Vijeća o razvrstavanju dužnosnikâ iz razreda AD 9 do AD 14 zaposlenih na radnim mjestima koja podrazumijevaju posebne odgovornosti radnog mjesta „načelnik odjela ili jednakovrijedno radno mjesto” ili „savjetnik ili jednakovrijedno radno mjesto” prije 31. prosinca 2015., a da se pritom tužitelja nije svrstalo među dužnosnike obuhvaćene tim razvrstavanjem.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti Odluku tijela za imenovanje br.º6/14 od 3. siječnja 2014. i naknadnu odluku o raspodjeli 34 dužnosnika Vijeća na radno mjesto „načelnik odjela ili jednakovrijedno radno mjesto”;
 - Poništiti, ako je to potrebno, Odluku od 23. srpnja 2014. o odbijanju prigovora;
 - Vijeću naložiti snošenje svih troškova.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)



Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR